

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- ***заменик тужиоца Веселин Мрдак,***
- ***пуномоћници оштећених Наташа Кандић, Милена Васић,***
- ***Осви оптужени,***
- ***браниоци адвокати: Јасмина Живић, Бранкица Мајкић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Бранко Лукић, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић.***

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је решењем председника суда разрешен бранилац по службеној дужности оптуженог Љубана Деветака адвокат Здравко Крстић, а да је за новог браниоца по службеној дужности оптуженом Деветаку постављена адвокат Јасмина Живић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09 часова и 44 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да смо прошли пут одложили главни претрес са разлога да је према информацији Адвокатске коморе Београда адвокат Здравко Крстић брисан из именика адвоката ја сам рекла да ће то суд детаљно проверити и суд је то проверио и заиста решењем Адвокатске коморе Београда и то решењем које је постало коначно 01.10.2008 године адвокат Здравко Крстић је брисан из именика адвоката и утврђено је да

му престаје право бављења адвокатуром и суд је проверавао од Адвокатске коморе Београда да ли је он био упознат са тим и проверио и утврдио да он није био могао бити пронађен на адреси зато је био и брисан из именика адвоката и због неплаћања чланарине и 03.12.2008 године му је у Адвокатској комори Београда то решење уручено и он је почео од тада да плаћа ту неку чланарину и после свих ових дешавања, значи пола године он је долазио у ову судницу знајући да је брисан из именика адвоката, то ни једног момента није пријавио и Адвокатска комора Београда је у мају месецу решењем које је постало коначно 22.маја 2009 године донела решење којим ставља ван снаге оно решење о брисању и с правом наставка бављења адвокатуром за адвоката Крстића од 03.12.2008 године. Имајући то у виду два месеца, значи је у овој судници окривљене у то време бранио је оптуженог Љубана Деветака, оптуженог Милана Девчића и оптуженог Драгана Бачића, значи два месеца су практично ова лица била без браниоца јер их је бранило лице које је брисано из именика адвоката, према томе није адвокат, престало му је право бављења адвокатуром. Због тога имајући у виду шта је рађено та два месеца, веће доноси

РЕШЕЊЕ

На основу чл.337. став 3 ЗКП-а у вези чл.178. ЗКП-а, ИЗДВАЈАЈУ СЕ из списка предмета К.В. 6/07 записници о главним претресима од 16.10.2008. године на којем је одбрану износио опт. Драган Бачић и записник од 21.10.2008. године на којем је одбрану допуњавао опт. Љубан Деветак, јер су одбране износили без присуства браниоца, с обзиром да је лице које их је бранило – Здравко Крстић било брисано из именика адвоката решењем Адвокатске коморе Београда бр.1831-5/08 од 01.10.2008.године.

По правноснажности решења, издвојени записници ће се затворити у посебан омот и чувати код истражног судије одвојено од осталих списка и не могу се разгледати, нити се могу користити у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је извукао шта је све рађено у октобру месецу, у октобру месецу је одбрану износио Саша Стојановић, Зоран Косијер, Драган Бачић и Љубан Деветак као што сам већ рекла који практично нису имали браниоца и у новембру месецу су саслушавани сведоци Љубодраг Јелић, Јосип Кувеждић, Борислав Михајловић, Милан Васовић, Срђан Новаковић и Илија Кресојевић. Када буде ово решење о издвајању записника постало правноснажно суд ће позвати оптуженог Драгана Бачића да поново изнесе одбрану, јер онај записник је практично издвојен и мораће да поново износи одбрану и уколико Љубан Деветак буде желео оно што је допуњавао, јер и тај записник је издвојен од 21. октобра, на крају кад смо испитали све оптужене Љубан Деветак је допуњавао одбрану. Што се тиче ових осталих процесних радњи које смо изводили на овим претресима везано за ово саслушање сведока уколико буде сагласности странака то може да се прочита, уколико не буде сагласности странака суд ће морати поново да изводи ове процесне радње, а везано за Сашу Стојановића и Зорана Косијера ови адвокати који сада бране оптужене Деветака, Девчића и Бачића имаће право на неком од наредних претреса да им постављају питања везано за њихове клијенте. После свега овога, значи кад је председник суда разрешио адвоката Крстића, суд је добио овде приложено је пуномоћје у списима од стране опт. Зорана Косијера који је приложио пуномоћје да ангажује адв. Здравка Крстића да га брани у поступку. Поводом тога веће је разматрало и одлучивало да ли да прихвати једно такво пуномоћје и одлучило је да то не прихвати, веће доноси

РЕШЕЊЕ

На основу чл.299. став 3 ЗКП-а УСКРАЋУЈЕ СЕ даља одбрана адв. Здравку Крстићу било ког оптуженог у предмету Већа за ратне злочине К.В. 6/07, јер је после бројних опомена и новчаног кажњавања решењем К.В. 6/07 од 14.05.2008.године, продужио да нарушава ред на главним претресима од 14.05.2008. године, 19.05.2008.

**године, 18.09.2008. године, 17.10.2008. године,
20.10.2008.године, 18.11.2008. године, 16.12.2008. године,
17.12.2008. године, 28.01.2009.године, 24.02.2009.године,
28.04.2009.године и 21.05.2009.године.**

***Против овог решења није дозвољена посебна
жалба.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу укратко рећи, мада сте били сведоци сви у овој судници, како се понашао адв. Здравко Крстић после оних првих опомена у почетку суд је морао чак и новчано да га кажњава решењем па му је одредио казну од 100.000,00 динара зато што је на питања упућена његовом клијенту он дао одговор. На истом том претресу он и даље наставља да нарушава ред и суд га је упозорио да му може бити ускраћено да даље брани у том предмету. Он је тада прокоментарисао: «рођак ће ме ангажовати», ако. Ја сам му онда на следећем претресу објаснила да уколико суд донесе решење да ће му бити ускраћено право одбране да то подразумева да не може даље да брани у том предмету и поред свега тога он је даље на претресу од 19. маја 2008 године када је адв. Миладин Живановић постављао питања опт. Жељку Крњајићу он је добацивао и одговарао на та питања, па онда 17.октобра 2008 године он је наставио да узима реч без одобрења председника већа, да добацује, на свим овим претресима он је опомињан и на записнику, а има и на транскрипту констатовано шта се дешавало. 20.октобра 2008 године суд га поново упозорава да је крајња мера, пошто је већ опомињан, новчано кажњен да му може бити ускраћено право на одбрану. 18.новембра он на претресу разговара са учесницима ту у кривичном поступку и узима реч без одобрења председника већа. Даље, то се дешава на претресу од 16.децембра 2008 године. На претресу од 17.децембра 2008 године и поред бројних опомена да се не обраћа директно сведоку он и даље наставља да се обраћа директно. На свим овим записницима и на оном записнику и у транскрипту је констатована опомена да то не чини. На претресу од 28.јануара 2009 године он и даље наставља да сада у неком маниру када испитује сведоке, он ако сведок не пружи одговор који њему одговара, почиње он да одговара на своја питања или убацује неке неумесне коментаре у своја питања

и суд га је такође и на том претресу опомињао да то не чини. Такође на претресу од 24. фебруара 2009 године поново је опомињан и на записнику, а има констатовано у транскрипту да не одговара сам на сопствена питања. На претресу од 28. априла 2009 године мислим да је само тај претрес заслуживао да њему буде ускраћено право одбране, он је искористио своје законско право да тражи изузеће председника већа, члана већа, међутим злоупотребио је то право на тај начин што је када је уместо да истиче законске разлоге за изузеће он се увредљиво изражавао о председнику већа, члану већа па је онда даље чак упућивао претње председнику већа да неће мирно спавати и да ће он подносити захтев за разрешење. То је недозвољено кад се истиче захтев за изузеће, он може да истиче законске разлоге и то је његово право, међутим не може на тај начин да се обраћа ни председнику већа нити било коме у овом поступку. Ја нисам хтела на том претресу да га прекидам, да му одузимам реч да не би то значило да му председник већа није дозволио да износи разлоге за изузеће, мада сам требала да га прекинем али сам га пустила и добро је што сам га пустила да изрекне све оно што је изрекао у овој судници и што није у реду да се овде чује од једног адвоката. На последњем претресу који смо одложили 21. маја 2009 године он и даље наставља са својим неумесним коментарима за сведока коме је позлило у овој судници и здравствена служба је констатовала да је позлило у овој судници он убацује неке неумесне коментаре да сведок није имала шешир, плакала због тога и тако даље. Имајући у виду ово комплетно понашање адв. Здравка Крстића, посебно онај главни претрес од 28. априла 2009 године веће и ја као председник већа која сам по ЗКП-у дужна да заштитим и углед суда и осталих учесника у овом поступку определило се да донесе једно овакво решење и да адв. Здравку Крстића ускрати даљу одбрану у овом предмету. Оптужени Зоран Косијер има постављеног браниоца по службеној дужности, тај бранилац га брани почев од истраге, скоро две године, и уколико у неком наредном периоду буде желео да ангажује неког другог адвоката, то свакако може да учини. Ја сам дужна била да вам то саопштим пре него што наставимо са доказним поступком. Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председнице већа, јасно је да сте Ви поступили овде како сте то и били дужни да поступите, мени је читајући списе предмета нејасно како је то накнадно

адв.Крстић примио у децембру месецу решење, с обзиром да претходна потврда не говори томе у прилог, друго да је сам адвокат Крстић овде на претресу изјавио да то решење никада није примио и да нема појма о чему се ради и молим Вас ја сам видео да сте Ви тражили досије адв.Крстића и остало, али молим Вас да прибавите изјашњење председника Коморе око те чињенице при чему њему треба наравно указати да је сам Крстић изјавио да никада није примио решење, у мају месецу се пише неко сумњиво решење по мени, с обзиром да је у децембру месецу оно решење било постало, пардон, претходно решење постало коначно, сам Крстић изјављује да никада није примио то и ја сматрам да када то утврдите да ћете моћи сигурно да одлучите и у вези изузимања доказа који су прибављени у периоду после овога. Сматрам да је и суд и тужилаштво и сви окривљени су трпели један, овај, поступак који је апсолутно за осуду, али такође сматрам да је овом суду било познато понашање адв.Крстића с обзиром да сам у предмету нашао да је адв. Крстић давао, преносио овлашћења адв.Плани да подиже за њега при надлежности, односно награду коју остварује пред овим судом за свој рад у овом суду, чак је стручна сарадница писала око тога и разјашњавала зашто се плаћа Плани. У том разјашњењу чини ми се да стоји да адв.Крстић нема ПИБ. Према томе молим Вас госпођо председавајућа да још једном погледате можда пажљивије у светлу овога на шта сам ја указао и да овај, накнадно накнадно одлучите о овом мом предлогу да се, овај, сви записници закључно са априлом о саслушању окривљених, сведока итд. изузму и да се, ово просто без икакве чини ми се кривице суда ми долазимо у ситуацију да овако нешто се у Европи чини ми се није десило да људи седе без браниоца, па и оног по службеној дужности по шест месеци, овај, у притвору, то је нелегални притвор, сва решења о притвору и продужењу притвора и по жалбама и остало у време када они нису имали браниоца такође требају бити изузета, та лица морају бити пуштена од стране суда на слободу, да се бране, јер се не може поново затворити по истом основу. Ја нисам њихов бранилац да би то истицао али просто желим истицањем овога да укажем какву штету у поступку па и интересима мога браћеника Милана Радојчића је нанело овакво понашање колеге, бившег колеге Крстића. Према томе то је мој предлог. Друго пошто је отворен главни претрес, госпођо председавајућа ако дозволите ја бих

поставио питања везана за наше поднеске које смо упућивали око видео линка. Ми смо желећи да Вам помогнемо, јер сте и Ви рекли на последњем главном претресу да предложимо неке ствари, кретали смо се у оквиру онога што је и Ваша констатација у Вашем писму које смо нашли у предмету које Ви упућујете министру правде Републике Хрватске где га молите да искористи свој утицај и да омогући да сведоци дођу како би суђење, како Ви кажете, задовољио стандарде и потребе одбране начело непосредности како би могле бити изведене радње суочења, препознавање и друге радње које су по ЗКП-у предвиђене. Што се тиче тога, ја бих ако дозволите, појаснио који је наш око тога коначан став. Наш коначан је став да се видео линк збиља може користити у оним случајевима где је оправдано утврђено да је спреченост такве природе да не може приступити и када пристанемо на то и када се сагласимо на извођење таквог видео линка ми опет нисмо решили питање начела непосредности, опет нисмо решили питање суочавања, јер би у суочавању можда Милан Радојчић успео да у потпуности побије тврдње, пошто нисмо имали ту радњу онда суд мора да цени то као нешто је олакшавајуће по окривљеног и да узме да ни овај исказ није проверен, тако да ми дефинитивно сматрамо да је такође требало обавестити Министарство правде Републике Србије и Министарство правде Републике Хрватске о поступању судија при Жупанијским судом у Вуковару, наравно уколико се прибавио запис са претреса на коме су подучавали сведоке, овај, то представља такође једну закониту потребу да се одржи ред у овом поступку и просто ја Вас молим да око овог видео линка донесете такво решење које неће нарушити интересе одбране мог клијента и свих окривљених на крају и истине пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само у вези овог Вашег да се провери још једном, с обзиром да је председник већа након оног прошлог суђења затражио писмени извештај рачуноводства на који начин је, уколико је адв.Здравко Крстић био брисан из именика адвоката и то решење постало коначно и на решењу том констатовано и да се Пореској управи шаље једно такво решење после коначности и рачуноводство је једним писменим дописом обавестило суд да је с обзиром да он није више имао адвокатски рачун, односно био му је брисан ПИБ, да је адв.Здравко Крстић усмерио плаћања одбрана по службеној дужности на адв.Миодрага Планојевића и имајући такво нешто у виду и тај несумњиви податак и

рачуноводства и овај извештај Адвокатске коморе кад му је уручено решење у Адвокатској комори, ја сам као председник већа упутила допис председнику суда да предузме одговарајуће мере јер ту имајући у виду да су примане одбране по службеној дужности за ова два месеца чак је наплаћено 300.000,00 динара и нешто више од тога и председник суда је везано с тим поднео кривичну пријаву Петом тужилаштву за кривично дело преваре и у том правцу је, да ли је он знао, није знао, то ће бити предмет утврђивања неких других органа, ја више у овом предмету немам времена да се бавим адвокатом Здравком Крстићем и решењем је то веће и одлучило да му се ускрати одбрана због константног нарушавања у континуитету реда на главним претресима. Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли могу судија, везано за видео линк, мислим да је квалитетније да данас пробамо да расправимо то питање бар да изнесемо свој став него да то радимо на дан када је предвиђено саслушање ових сведока, пре свега ради избегавања евентуалних техничких припрема уколико одлука суда буде ишла у том правцу. Дакле, за ове сведоке чије је саслушање видео линком одређено током трајања овог главног претреса, одбрана једноставно истиче да је за Емануела Филића не постоји било каква лекарска документација на основу које се може утврдити да је њему стање погоршано, значи да не може да приступи. Једино што постоји допис на који сте Ви указали током трајања прошлог главног претреса јесте да Министарство правде Републике Хрватске објашњава да је њему позлило, а то позливање је сам сведок током истраге када је давао исказ објаснио као трему. Значи свако од сведока сасвим сигурно има трему, али то по ставу одбране није довољан разлог да се не учини све што је могуће да се ти сведоци доведу овде. Овај поступак је тежак и сматрамо да одбрана има право да се учини све што је у разумној могућности да се сведоци доводе овде. Начин на који се то ради у овом главном претресу оставља слободну могућност сведоцима да бирају хоће ли доћи или неће доћи. Сасвим сигурно, претпоставке, свима ће бити тражено да сведоче из Загреба, Вуковара, Ријеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих Вас замолила, два сведока чекају, па ако можемо да то касније. Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Дозволите, само бићу, трајаће минут и по, значи за Стјепана Пеулића такође не постоји документација, за

Викицу Филић одбрана поред недостатка документације указује да је предложено њено суочење окр.Радојчића са њом, а да ту радњу нећемо моћи да спроведемо путем видео линка. За Снежану Кризманић немамо било какав податак, она никад није сведочила и уколико буде сведочила путем видео линка никада нећемо имати могућност да је уживо видимо у овом поступку. Имајући у виду напред наведено сматрам да, а посебно имајући у виду чињеницу да у списима предмета постоје лекарска документација за два сведока најмање, Мирка Кесера и за Марију Ђаковић. Сматрамо да је то правац којим судско веће мора да иде и да је потребно затражити лекарску документацију о разлозима недоласка да би се након прибављања те документације могло утврдити да ли заиста постоји разлог за саслушање видео конференцијском везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислим да је јако важно након што сте образложили радње које сте спровели између два претреса у односу на адв.Крстића, нећу се бавити њиме већ нечим што је много битније и на шта је указано у предлогу за укидање притвора од 15.јуна на шта се нажалост веће уопште није осврнуло осим констатацијом да је предлог изјављен. Међутим, данас сте сами објаснили да чињеница да адвокат није био на списку адвоката, а именован је од стране овог суда за браниоца по службеној дужности, представља битну повреду поступка и као такав пре свега није могао бити бранилац и исправан је апсолутно закључак суда и свима је било јасно још прошлог пута да овде окривљени нису имали одбрану у складу са ЗКП-ом. Све радње предузете у том периоду ја такође сумњам да се ради само о два месеца, с обзиром да сте Ви 21. маја добили обавештење без икакве резерве да се ради о том периоду октобар-децембар, с обзиром да је адв.Крстић сам рекао да решење никад није примио, кажем да ли се ради о периоду од октобра до маја или октобра-децембра небитно, ради се о томе да су окривљени, пре свега мој брањеник другоокривљени Милан Девчић био у апсолутно незаконитом притвору без браниоца. Сматрам да све радње предузете у том периоду незаконитим и такође с обзиром да се ради о битној повреди поступка јер је реч о главном претресу, односно о недостатку који се дешава на главном претресу мислим да се исти не могу конвалидирати било каквом сагласношћу учесника да се записници читају, не читају, већ да се

радње морају поновити, али оно што је за мене и за мог браника најбитније јесте да су и решења донета у том поступку о продужавању притвора незаконита. Ја заиста молим суд да је у току поступак по жалби, овај, на решење од 16. јуна али у складу са својим могућностима да реши о овоме, односно укине притвор према окр. Девчићу и осталим окривљенима, јер не ради се само о повреди која погађа окривљене чије је адвокат Крстић био бранилац. Значи ова повреда погађа апсолутно све учеснике овог поступка, тако да је и решење о продужењу притвора донето против других лица која се налазе у притвору такође незаконито услед оваквог недостатка. Тако да је то неки мој предлог и нека молба да се има то у виду јер шта ће се десити у случају да се све ове радње понове, да ли то значи да ће ова лица која су, значи не својом кривицом, да ли је то лоша координација суда, Коморе, тужилаштва, то њих мислим апсолутно нити може да интересује нити на то могу да утичу али очигледно је да је неко други довео до ометања овог поступка, а не они према којима се примењује овако драстична и мислим најтежа мера коју предвиђа ЗКП, а која нажалост траје већ трећу годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца да се издвоје сви записници о главним претресима и то записници на којима су саслушавани сведоци у новембру месецу 2008 године као и остали записници на којима су одбране износили окривљени које није бранио адв. Здравко Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ваших ранијих истицања да постоји неко тазбинско сродство између Љубана Деветака и адв. Здравка Крстића то не стоји, нема никаквог тазбинског сродства у том правцу јер су њихова деца у брачним односима, а тазбинско сродство се заснива искључиво склапањем брака. У вези ових навода да се издвоје сви ови записници нема ни једног законског

разлога да се издвајају ти други записници. Може да се издвоји само записник на коме је лице које је износило своју одбрану није имало браниоца. Нема ни по једном члану ЗКП-а не издвајају се изјаве сведока зато што ту неки окривљени није имао браниоца, те процесне радње се једноставно могу поновити, ако не буде сагласности, а ако буде сагласности суд ће да чита.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли ту има нека столица, па можете да седнете господине Николићу.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Добар дан. Ја се надам да неће дуго трајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Ваши лични подаци од оца Новака?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању пензионер, пензионисани сте као пуковник, је ли тако?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса Крагујевац, ул.Рудничка бр.21/8.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења Ариље, односно општина Ариље, 1941. сте годиште?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: 1941.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или у завади са лицима чија ћу Вам имена и презимена прочитати: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам.

Сведок Божидар Николић, са личним подацима као на записнику код истражног судије од 19.06.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст који се налази испред Вас. Изволите.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ових 14 лица чија сам Вам имена прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, предмет дешавања, предмет ове оптужбе је страдање 69 хрватских цивила у месту Ловас и предмет оптужења је напад на Ловас, дешавања у селу у октобру и новембру месецу 1991 године и дешавања на минском пољу. Ви сте већ давали исказ истражном судији 19.06.2007 године и пред овлашћеним службеним лицем Војнобезбедносне агенције сте дали изјаву 28.03.2007 године.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећићете суду да ли остајете при овим исказима које сте раније дали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због јавности овог главног претреса испричаћете суду шта је Вама све познато од момента Вашег доласка у место Ловас, пошто сте тамо боравили једно време са јединицом којом сте Ви командовали.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Датума се баш не сећам, чини ми се да је био 19. или 21., али мислим да није то битно има података о томе. Са делом команде пошо сам у село Ловас да извидим где да

сместим команду и на улазу у Ловас са леве стране, била је једна детелина, овај, и ја сам прво приметио на кривини једној неколико противпешадијских мина, а у детелини нисам обратио пажњу, учинило ми се то као неки џакови. Међутим кад смо стигли у село Ловас мене је један од официра који је био самном у ципу, пита «друзе пуковнице јесте приметили оне лешеве тамо», где, «у детелини». Реко нисам, али кад се будемо враћали обратићу пажњу и ми смо дошли у село Ловас, није било ни јединица ТО ни јединица ЈНА, ступили смо у везу са председником месне заједнице и они су нам показали где би могли да се сместимо и распоредимо људство, команду и те јединице које су ишле уз команду и тог дана смо се и вратили према Шиду тамо где су остале јединице. Сутрадан смо посели та села Ловас, све до Дунава и доле до Саве. У селу смо затекли једно стање хаотично. Хаотично у смислу што добар део живља је напустио село, што су рецимо ето стока, све је то остало тамо где је товљено, гајено, већ су почели да једу једно друго, рецимо свињама или другим животињама и ја сам поред осталог био у обавези да поред тог војничког реда регулисања живота и рада регулисо и живот и рад цивилног становништва и уз задатак сам дао властима месне заједнице да се организује рад и живот у селу, примера ради да се те свиње које су биле тамо у тим фармама да се организује даље њихово гајење и не знам било је стоке, било је гусака, било је свега и свачега, а јесен је била време скупљања летине да се све то организује. И ја ту нисам имао неких проблема са представницима цивилне власти, с тим што кад су ишли на радове обезбеђивали смо, ако је рецимо био виноград да се обезбеди да не би било неког упада и провокација или не знам од било кога, без обзира. На радове су ишли и Срби и Хрвати, сви становници села. У почетку било је припадника добровољачких јединица који нису били у саставу ЈНА, будући да се они нису повиновали мојим наредбама ја сам тражио од команде Армије полицију и они су ми то одобрили тако да смо те припаднике добровољачких јединица удаљио из села. Ја не знам шта вас више интересује, мислим, што се тиче тих, колико је било не знам тачно погинулих тамо, мени како је то речено то је несрећан случај, али сам наредио да се ти људи покупе и они су утоварени тамо у један камион који је на улазу у село обезбеђивала стража, док нисмо добили ровокопач да се ископа гробница на гробљу да се они сахране. Моја је јединица обезбеђивала то да не би било неких провокација и кад

је дошо тај ровокопач то је уредно сахрањено у једну гробницу.
Ако имате још нешто да ме питате, питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније ћете причати. Реците ми,
Ви сте били командант 46. партизанске дивизије?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према наводима Вашим у истрази дошли сте
у Ловас, ваша јединица је посела Ловас 19.10.1991. године и била
је ту негде до 05.-06. новембра 1991. године према ономе што сте
Ви изјавили истражном судији.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дан раније пре, значи поседавања
ваше јединице места Ловас, били на извиђању у месту Ловас.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тог дана када сте ишли на
извиђање, када сте кажете видели ове лешеве и када сте видели
те наслагане мине, реците ми с ким сте контактирали када сте
дошли у само место Ловас?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ја сам контактиро са, тако ми се
представио човек, као председник месне заједнице, представник
власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је за време вашег боравка у
селу постојала територијална одбрана места Ловас?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па, било је неких десетак – петнаест
људи, не знам ни ја, рецимо величине једног вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био Ваш помоћник за
морално политичко васпитање?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Тад је био Ковач Марко, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај човек жив?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он живи?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он поставио тамо у месту
Ловас команданта територијалне одбране?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су у оквиру територијалне
одбране Ловас били и ови добровољци које Ви спомињете?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Те добровољце кад смо их иселили
из села, мислим, онда сам приметио можда једно двојицу или
тројицу који су били београђани, али им се не сећам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били у оквиру те територијалне одбране Ловаса?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду када сте Ви били да ли је страдао неки цивил, да ли је убијен или на било који начин страдао?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак, када је износио овде пред овим судом одбрану, он је тврдио да је неког хрватског цивила Божу Видића убио припадник ваше јединице, каже крагујевачке јединице, споменуо је пуковника Ковача.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Мени то није, мој је војник погинуо прве вечери у Ловасу и имао сам једно два-три рањавања војника али за тог цивила да је погинуо до мене није стигла информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези страдања тог Вашег војника на који начин се то десило?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ми смо дошли то је било већ вече, кратак дан био, и ја сам наредио да се војници сместе у тврде објекте. Међутим тај војник је био припадник интендантске јединице и на камиону су биле намирнице и он је легао да спава на камион. У неко доба је настала пуцњава и он је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви икада утврдили на који начин је убијен? Ко га је убио?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па, нисмо нашли тога ко га је убио, јер је пуцано, схватите Ви то да је то грађански рат, да је ту маса мештана којима није било мило што смо ми дошли и да је ту пуцано у току ноћи са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У извештајима Прве пролетерске гардијске механизоване дивизије.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји и то у извештају који је потписао Милан Еремија стоји да је тај Ваш војник погинуо од сопствене страже.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То није тачан податак, мислим мој је, овај, судија један вршио извиђај и то није установљено, то може да прича неко ко је пристрасан, јер се није могло утврдити, прво није могао погинути од своје страже зато што је био иза стражара, разумете, јер кад се стража поставља њој се да задатак у ком правцу да осматра, одакле докле да контролише зону, где да обрати нарочиту пажњу, а јединица је иза њега, према томе тај

ко је то изјавио ја не знам, али мислим да није поткрепљено добро и нема логике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, реците ми поједини оптужени у овом предмету су у својим одбранама износили да је и пре вашег периода и док сте ви били ту, ту била заведена нека војна управа, да је све контролисала војна власт, да је све било под контролом војске, објасните суду да ли је то тако било?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па знате шта, ми смо у обавези да регулишемо живот и рад у месту и да цивилним властима дамо, као што сам и ја урадио, задатке које они морају да испуне. То је око организације живота и рада месног становништва, тамо прикупљање летине, већ сам реко и тог свега што цивилна, што је цивилна обавеза. Онда време кретања кад је полицијски час, до колко сати може да се креће од до, значи то смо регулисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када долазите ви тог дана, значи први дан долазите на извиђање да ли сте ви видели да су неке куће обележене на неки начин неким белим крпама, чаршафима, завесама и тако даље?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана док сте боравили у Ловасу, значи ви боравите ту негде од 19.октобра до 05.-06. новембра, да ли сте приметили да неко цивилно становништво носи неке беле траке око руку или да је на било који начин обележено?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ове, извођење радова.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви контролисали на који начин се изводе ти радови, ти пољски радови од стране становништва?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја лично нисам контролисао, али смо обезбеђивали, ако су рецимо, наводим пример, ако се радило о брању винограда ми смо давали људе да обезбеђује то да не би било напада, не знам од ових или оних и тако даље, или провокација било каква, то, а они су нормално радили скупљали се, организовано одлазили на посао и организовано се враћали. Није било никакве селекције по националном питању, него се грађани села да обаве те послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да је у овој оптужници Тужилаштва за ратне злочине стављено на терет да су па и у овом периоду, у периоду пре тога, па и у овом периоду кад сте ви били

неке дискриминаторске мере биле према хрватском цивилном становништву, да су принуђивани на неке радове, да је постојала нека радна обавеза, да је уведен полицијски час, па Вас ја питам да ли сте Ви имали таква нека сазнања и од кога Ви добијате информације, ко то иде у те радове, да ли иде комплетно становништво и српски живаљ и хрватски?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: На радове је ишло и српско и хрватско становништво. Полицијски час је био за све и за војску и за цивиле, било они Срби, Мађари, Хрвати, значи било је ограничено време кретања, значи ноћу да не би било испада, да не би било убијања, не знам овде, онде, значи ограничено је било кретање свима од војних јединица односно патрола и то имали су овлашћења куда, где да се крећу да контролишу и страже су биле на улазу у село, на свим улазима у село, а да се пуцало према селу сваке вечери то је било у изобиљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, онога дана када ви стижете у Ловас и помињете да сте видели те неке лешеве тамо и да сте на неки начин са делом своје јединице учествовали у организацији те неке сахране тих људи.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекали сте неки ровокопач како сам вас разумела из друге бригаде.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми реците на који начин су ти људи сахрањени тамо и да ли сте се информисали који су то људи, на који начин су страдали, шта се то десило?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја лично нисам присуствовао, одредио сам начелника инжињерије тамо да са инжињерцима обезбеди стражу тамо на гробљу и око цркве шта ја знам, да то обезбеди и да се то испрати и да се сахрани како треба, значи ровокопач је ископо раку, како су их они послагали ја не могу то да вам кажем пошто нисам присуствовао, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какве су Ваше информације који су то људи, како су страдали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Оно што сам ја чуо то је било минско поље набацане мине онако, обично се минско поље поставља по цртежу неком, по неким правилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћете рећи суду од кога Ви то чујете, ко Вам први саопштава да се то ту нешто десило?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Е па сад тражите много од мене. Мени је речено, сад ја не могу да се сетим да ли је то мени испричио неки мој официр који је добио посредну информацију али мени је испричано овако да је то минско поље постављено од хрватских снага и да је то откривено и онда су покупљени ваљда људи из села да разминурају то поље, а пошто мине нису укопаване, нису требали никакви него је само требало проћи и покупити то, овај, ту је била ваљда ваљевска једна јединица ТО и они су њих постројили отприлике како сам ја то схватио на сваког тог цивила је био по један војник иза леђа и они су ишли као стрељачки строј напред, а позади су били ти војници резервисти и ваљда је један од тих саго се и гласно викнуо «ево је», онај војник ко зна где је био у том моменту опалио је, како је он опалио онда су сви и тако су сви и завршили, тако сам ја чуо и највероватније да је тако према распореду оних људи које сам ја видео у детелини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете долазите у село Ловас и ту Вам се неки човек представља као шеф месне заједнице, тако нешто. Истражном судији сте помињали Деветак, када сте били први пут у служби, Војнобезбедносној агенцији нисте могли да се сетите његовог имена, како сте га се сетили код истражног судије?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па да Вам кажем, разговаро сам са мојим сарадницима и онда су ме они подсетили како се он звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте од тог човека добили неку информацију везано за то страдање тих људи?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па да Вам кажем, ја сам био, ова информација коју сам ја добио на неки начин ме је задовољила, мислим нисам имао потребе да тражим од њега ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од ваше претпостављене команде Прве гардијске дивизије у вези овога и те ситуације, Ви затечете значи неке лешеве, добили неку информацију шта се то десило?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам, нисам, него сам ја у свом реферисању првом изнео тај случај шта сам затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте пре сахрањивања ових лешева утврђивали идентитет ових људи или на било који начин вршен преглед или лекарски преглед?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам имао, нити сам имао службу оспособљену за то, нит сам вршио преглед ни идентификацију, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни лекар неки није могао да прегледа те људе да види на који начин су они страдали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не. То је било свршено стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви о томе обавестили вашу претпостављену команду?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па кажем Вам кад сам прво реферисање имао ја сам изнео да је то се десило тамо, мислим да сам затекао такво стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чијем налогу одлучујете да се ти људи сахране без да претходно се провери на који начин су они страдали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Знате шта, ја ту службу имао, а да они стоје тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније мало, видим да реагују.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да они стоје тамо да се распадају мислим да је логичније сахранити их па после испитивати, ако већ у неко време ко је то дозвољавао, то је била нека логика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у сахрањивању тих људи с обзиром да су то према свим подацима суда у списима мештани ти, да ли су њихове породице учествовале у томе?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја нисам тренутно био тамо али мислим да нису, не знам, нисам сигуран али мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неко објашњење зашто они нису учествовали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Слушајте, ако се ви налазите у неком простору на који се пуца и дању и ноћу онда морате обезбедити оне који раде нешто да њима животи не буду угрожени, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај ваш начелник инжењерије је ли он присуствовао тој сахрани?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он Вас обавестио јесу то неки цивили страдали, јесу нека војна лица?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па цивили су страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих дана кад сте Ви били присутни у Ловасу, да ли сте имали неке заједничке акције са територијалном одбраном Ловаса и које?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па имали смо претраживање млина рецимо, не млина, силос шта ли је био, отуд се понајвише пуцало из тог правца и онда смо једно преподне претражили тај наша

јединица и ти момци из ТО. Ту несрећан случај се десио један је погинуо из ТО, закачио је и активиро бомбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, молим Вас.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Кажем да је погинуо један припадник ТО несрећним случајем, закачио му се онај осигурач од бомбе и погинуо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви упознали команданта територијалне одбране Ловаса и знате ли ко је то?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: И ако сам га знао, заборавио сам га. Ко од тих младића сад не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви имали неке састанке са тим руководством Ловаса или евентуално са представником територијалне одбране и тако, јесте имали неке састанке?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па, било је састанака, али морате разумети, ја сам био командант дивизије, а испод мене постоји команда бригаде и команда стана и јединице и руководства која контактирају свака на свом нивоу и ја сам кад је одлучивано, кад су давати њима задаци, ја сам неким састанцима присуствовао, разумете, али нисам свим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је долазио на те састанке?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је долазио на те састанке, мислим на месно становништво?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па, долазио је Љубан и његови помоћници, е сад те људе, давно је то било, не сећам се ни како се зове који и избледели су ми из сећања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Љубан био у цивилу, у војној униформи? Уколико се не сећате, ја Вас молим да све што се не сећате Ви реците не сећам се, да не бисмо.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Схватите Ви мене да, мислим да Вам кажем то за мене није битно било да ја запазим да ли је неко обучен овако или онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где су се ти састанци одржавали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: На улазу у село имала је једна кућа онако добра, у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: На улазу у село са леве стране била је једна кућа, у тој кући су одржавани састанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можда можете да се сетите кад сте дошли у Ловас да ли сте се Ви информисали о минским

пољима, да ли ту има на неким теренима због ваше војске, због ваших војника?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да ли претпостављате ко би могло да ми да информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас управо зато питам да ли је било где у простору у Ловасу постојало да сте Ви видели неке топографске карте где су обележена минска поља и да је то Вама показано?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, јер ми јединицу ЈНА, ни ТО нисмо затекли која би требала те податке да нам да, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са овом ваљевском јединицом? Да ли су они тог дана били ту кад сте ви долазили?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не, нису. Можда су неки остаци били али нисам се видео с тим командантом, логично је да буде примопредаја те зоне одговорности, међутим ја нисам никог затеко сем цивилног становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је један оптужени Милан Радојчић у својој одбрани пред судом истицао да га је пуковник Марко Ковач из крагујевачке јединице поставио да води ТО и да се тада формира ТО када сте ви дошли и каже Марко Ковач нас је постројио и мене именовоао за команданта ТО, да ли је то тачно?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пуковник Ковач је био одговоран за координацију рада са цивилним властима, да ли је он то урадио или није ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он овлашћење да тако нешто уради?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па да Вам кажем ако је одређен да координира рад та јединица ТО припада цивилним властима сад ко је одабран да буде ја поштено да Вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, не чујемо Вас.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Кажем, ко је одабран да буде командир тог вода ја не знам, разумете. То није било неко унапређење или не знам што, него један који треба да одговара ако буде нешто, неких испада и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је командно место било у Ловасу?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе сте и запоседали и ова друга села Опатовац, Моково?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, Шаренград.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шаренград, Сотин?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас ја питам да ли сте у Ловасу или било где Ви имали овлашћење да постављате команданте територијалне одбране?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Видите, територијална одбрана се претпочињава јединицама ЈНА и она по структури има свог старешину него се као целина претпочињава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја Вас нисам на крају схватила, доста сте детаљно причали о томе о сазнањима која добијате везано за страдање цивила на том минском пољу али нисам схватила ко би то могао Вама да прича, кажете «они су њих постројили, па један војник иза леђа, па они», ко то Вама све прича, је ли то неки војник Вама прича или неки цивил, неко из власти на кога наилазите?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам реко да се не сећам ко ми је то испричао, да ли је неко од мојих официра који је контактирао са тим људима, са цивилима ту па он мени пренео ту причу или је то испричано на састанку неком, ја сам Вам испричо оно што ја знам, информацију која је дошла до мене, да ли је то тако било или није ја не могу да потврдим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А добро тај председник месне заједнице, јесте га ви питали ко је представљао војне снаге ту у Ловасу до момента кад сте Ви дошли, ко је ту био?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам зато што то није његова надлежност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није његова?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте га онда питали ко је тај да би евентуално с њим ступили у контакт пошто није његова, ко је тај ко представља војску?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То је била та бригада из Ваљева и Друга гардијска, они су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Којих нема кад ви долазите?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Оне су напустиле то, отишле су на друге положаје, ја кад сам дошо није било никога. Тражио сам тог команданта Друге гардијске да ступим у контакт, нисам га нашао, ни вамо у Шиду, у Товарнику му је ваљда било командно место, нисам га нашао и осто сам без тог контакта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте уопште сазнали ко је био ту?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је ту био надређени за војне операције до вашег доласка? Кажете нисте могли примопредају дужности да обавите и то, с ким је требало?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Требала је да буде Друга гардијска бригада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То сте само сазнали?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Требала је. Ја нисам могао да нађем команданта, тамо где су ми рекли да му је командно место није га било, ни команде, ни њега, према томе тако се завршило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде сте пред овлашћеним лицима.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овлашћеним службеним лицем Војнобезбедносне агенције изјавили «у ТО Ловас је било добровољаца из Београда који су долазили, одлазили из села и са којима смо имали проблема јер се нису придржавали прописаног режима рада. Приликом легитимисања сви су имали пропуснице за кретање од мени надређених команди».

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми објасните шта је то значило да су ти добровољци имали потписане од којих вама надређених команди?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Од команде дивизије и команде армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали те пропуснице?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да могу да се крећу?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да могу да се крећу и онда мени кад, мислим, видим да то не иде, ја сам тражио од команданта армије да ми да полицију и онда су те све сем те ТО места одстранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у овом периоду док сте Ви били, да ли Вам је познато да је било неких затвора у месту Ловас, да су неки људи затварани?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, и не верујем да их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље, има ли питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте малочас да сте требали да ступите у контакт са командантом те бригаде на том подручју, да сте га тражили и да га нисте нашли.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Временски када је то било, у односу на дан кад сте ишли у извиђање и кад сте ушли у Ловас?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Кад сам ишо у извиђање нисам нашо никог, а сутрадан пошто је то већ падо мрак кад сам ја дошо, овај, мислим кад ми је дошло наређење да поседнем та места, већ је близу био мрак, пошто нисам никог нашо, нашо сам ове из месне заједнице, са њима ступио у контакт, ту смо видели где ко може, која јединица да се размести, где отприлике страже да се поставе на улазима, излазима и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, али опет.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: А сутрадан сам тражио тог команданта Друге гардијске који је имао командно место у Товарнику али нисам нашо команду јер ту где ми је речено није било никога, а да Вам кажем ни војске није било у Товарнику, било је пусто онако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео, да ли сте Ви тог команданта тражили 18. или 19.-ог?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па други дан кад сам дошао, значи 19.-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када по наређењу, како кажете, ван те ваше дивизије крећете са вашом војском да запоседнете ова места у Источној Славонији, какве Ви информације имате од неке више команде, ових безбедносних служби, где ви то идете са војском, на које подручје, ко држи то подручје, која војна формација, који команданти, с ким треба да контактирате?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам Вам рекао с ким треба, а друго је затечено стање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве информације имате пре него што сте кренули?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте кренули, какве ви информације имате где идете? Која то војска држи, да ли држи и ко се ту налази, има добровољаца, нема добровољаца, да ли је то заузето подручје или није, какве ви информације имате пре него што крећете тамо?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Имао сам информацију да је то подручје било заузето од стране ЈНА, од јединица ЈНА и да моја јединица треба ту да обезбеди та места, разумете, да обезбеди у смислу да се поставе страже, да се регулише живот и рад, да не буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли по неком правилу службе, некаквим прописима или већ да кажем обичајима, пре него што кренете са вашом јединицом и да ту јединицу распоредите, треба да ступите у контакт са командном претходне јединице која држи те положаје?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Требало је, али сам већ рекао да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не за 19., ја Вас питам за претходне дане.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте за деветнаести, питам Вас за претходне дане осамнаести, седамнаести, петнаести?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам претходни дан дошо у то једно село код Шида, разумете и док сместите јединицу, наредите где ће ко да се смести, размести за ту ноћ, ми смо тек успели предвече да кренемо тамо да видимо та места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нормално по правилу службе да ви крећете у извиђање на територију коју држи друга јединица за коју знате ко је држи и ко је команда те јединице?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам разумео питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нормално по правилу службе или по било чему да ви крећете у извиђање на једну територију за коју знате да држи команда друге јединице, а да претходно нисте у контакту са командом те јединице?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пазите, ја сам имао информацију да је та јединица то посела, али тамо кад сам дошо није било никог, схватате ме. Значи морао сам сам да организујем све без икаквих података.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас опет, нисам разумео Ваш одговор јер очигледно мој утисак је да избегавате конкретан одговор на конкретно питање, али добро.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Знате шта, да Вам кажем, ја немам разлога да било шта избегавам и сад је за мене некоректна Ваша констатација, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја немам никакав разлог да избегавам било које питање, поготову то, то је било тако, а Ви морате знати да је то био грађански рат, да је ту било свега и свачега, да није ишло све по борбеним правилима, разумете, Ви сте у праву кад кажете требало је, требало је да, да мене сачека тај командант и да ме упозна са свим и свачим, са целом зоном одговорности коју је он имао и коју ја преузимам, али ја ако кажем нисам нашо никога, куд је он упућен то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У извиђање тог 18.-ог, које доба дана је беше било кад сте ви?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па поподне је било, да Вам кажем није то класично војничко, то је коначарско више извиђање, да се види где се могу јединице разместити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим возилом се крећете и колико вас је у том возилу?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог 18.-ог кад сте ишли ка Ловасу и кад сте прошли поред те детелине?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Питате за мене лично или за целу извидницу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам за Вас.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам имао возило «пух», самном је био официр обавештајац, возач и војник везиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли се сетите име тог официра обавештајца који је био са Вама?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Знам човека лично, него сад не могу да се сетим како му је име, ако је битно ја могу то доставити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни имена возача, ни имена војника са Вама.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па војника и возача се не сећам, мислим то да будем искрен, њихових имена, а овог човека познајем, мислим виђамо се у Крагујевцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте нешто само за Вас, да ли то значи да је још неки део Ваше пратње или већ не знам како се то зове, ишло испред или иза Вас?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па није моја пратња била, него је био део команде, део старешина јединица потчињених који су требали да поседну Ловас, који су требали да поседну ова друга села, разумете из сваке јединице те ишла је та коначарска извидница да види где ће се сместити, разумете, да извиди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте сви заједно у колони ишли?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, до Ловаса, од Ловаса су ови продужили тамо за Шаренград.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате да ли се неко у тој колони тих возила заустављао поред те детелине кад сте пролазили или не?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, кад смо пролазили не, него не знам касније да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у повратку након онога што Вас је упозорио ваш сапутник да су.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Тај официр обавештајац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли сте тад застали ту на лицу места?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па нисам ја имо потребе да застајем да нешто посебно гледам, него сам само управо погледо, мало успорио да видим јел то то што ми је он реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте стајали, нико није излазио из возила?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко иза вас или испред вас, не знате?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, је ли било те ту неке војске?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте Ви пролазили?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било овамо или?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не, није било ни у месту, ни ту кад смо пролазили, нигде никог није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То сам само хтела да појасним да ли је било неке војске тад ту код те детелине.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте видели и обавештени да ли сте пре свега чули колико је људи страдало на том минском пољу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па нисам тачан, прецизан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тачан број, приближно колико сте чули?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Тридесетак, четерес, ја не знам тачно, али ту негдје се та цифра кретала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас за минско поље?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали ти страдали цивили одакле су, из ког места?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ја претпостављам да су из Ловаса, не знам, нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте дали наредбу или неко од ваших потчињених да се у таквом једном случају за који сте утврдили колико сте утврдили, шта се догодило, да се о томе обавесте војно истражни органи, војна полиција, суд?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Знате шта, ја по систему командовања сам обавестио мог надређеног у првом реферисању кад сам имао, разумете. И то је била сва моја обавеза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у саставу ваше јединице постоје и одговарајући истражни органи војна полиција, суд, тужилаштво?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, у тој јединици није било, само сам имао једног правника судију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је требало, ја вас опет питам, да обавестите истражне органе, у питању је страдање толиког броја цивила на један начин који се?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да ли ви мене разумете, у систему командовања кад ја известим мог претпостављеног и он има ту службу, он преузима даље поступак, истраге и свега осталог. Према томе не могу ја тражити од њега да он, он зна своју обавезу као и ја своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, јел ваш надређени био генерал мајор Драгољуб Аранђеловић?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви њега писмено или усмено известили о томе?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Усмено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел пишете дневник ваш у свим тим реферисањима и обавештавањима?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У команди се води тај докуменат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте рекли да су то били мештани цивили који су настрадали на том минском пољу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пазите, немојте ме за то ватати за реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављате.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја то претпостављам, разумете и то да будем искрен нисам се томе много, ја сам имао много важнијих питања, разумете, него да истражујем ко је погинуо и како је погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у принципу независно од тога, да ли сте ви рекли не, него та ваша нижа команда да ли је било

нормално и логично да се прави масовна гробница, а не да се људи сахрањују на то локалном месном гробље, јер?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да вам кажем, ми нисмо имали људе да то појединачно сахрањујемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту су били из места.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Које?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате месне органе цивилне који су и прикупљали те људе?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ви то прилично комотно схватате, а није то у судијској канцеларији, ја вама објашњавам да је то место где се пуца са свих страна из жбуна, из грма, из куће, разумете ли то. Можете ли да схватите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваше објашњење право да вам кажем не могу.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Е па добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви имате право да кажете шта хоћете.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Мени је тако речено да урадим, ја сам тако урадио и здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали информације да тамо има неких хрватских оружаних снага, било у селу или у окружењу села?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У селу нисам имао информацију и претпостављам да их у селу није било, али да се пуцало са обода села сваке вечери и сваке ноћи дубоко до зоре, то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали информацију или да ли је било кад утврђено ко је пуцао?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ко је пуцао. Па пуцали су, да ли су војници, дал су цивили, разумеш, ја претпостављам да су то били грађани из тог места и формације ХВО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било ваших војника у Ловасу у овом периоду вашег боравка?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па не знам тачно да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора прецизан број, него оквирно?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па пет, шест стотина можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ловасу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је било добровољаца у време док сте ви били, не мислим бројчано тачно, него по некој вашој процени те које сте виђали?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па да вам кажем, они се нису дуго задржали, јер можете схватити да они да су хтели да буду у саставу ЈНА онда би се могло знати нешто више о њима. Овако су се појављивали, губили, тако да ја не би мого никакав број дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде истражном судији рекли, ми смо преко гардијске дивизије ургирали и то смо одстранили, када сте причали о тим неким паравојним.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сте то одстранили?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Зато што су, нису прихватили да буду у саставу наших формација. Добровољачке јединице по борбеним правилима треба да се укључе у формације ЈНА, они то нису хтели да прихвате и ја сам онда тражио захтевом да се то одстрани одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коме сте се ви то обратили од добровољаца и тражили да уђе у састав ваших јединица?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме сте се ви то од добровољаца обратили и тражили да уђе у састав ваше јединице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Они су имали по неког вођу групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја се имена не сећам, далеко од тога. Али кажем и кад те вође групе појави се, обавите разговор са њима, они не прихватају то, онда мора да га одстраните одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи са неким од вођа групе разговорате да они уђу у састав ваше јединице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па то је обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вас питам конкретно за Ловас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па за Ловас вам и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви виђали те вође групе и обављали такав разговор са њима?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па виђао сам неке у селу, са неким су моји потчињени и обављали разговор, нисам ја са сваким обављао разговор, много тога сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како сте ви знали за неког добровољца да је он вођа групе?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви знали за.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ако се представи тако, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате конкретно да вам се неко представио и да вам каже ја сам вођа групе?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ја се сећам једног из «Душана Силног», али давно је то било, сад га не би ни препознао, а не камоли да му се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неко име, неки надимак?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите. Добро, изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам вас добро разумео, ви кад сте тог 19.-ог кад сте дошли, никога од војске нисте затекли?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни једног старешину, ни једног војника?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па довољно је рећи нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Рекли сте да сте у селу кад сте дошли затекли хаос, фарма стоке, прикупљање летине итд., можете ли нам ближе објаснити шта подразумевати под тим «хаос»?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Под хаосом подразумевам неорганизован живот на једном подручју у једној заједници, где се не зна ко шта ради, ко какве обавезе има, људи су неки отишли, остале су фарме рецимо. Тамо је била, баш се сећам фарма свиња, почеле су једна друге да једу, разумете, па фарме гусака, не знам ни ја све, нисам обилазио све, него су моји органи то радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неки од оптужених тврде да је то било обрнуто, да је то било веома добро организовано, да је радила задруга и да у том смислу није било?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да вам кажем, кад сам, ја сам написао лепо наредбу и обавезао органе цивилне власти, представнике, назовите их како хоћете, да се они побрину о свему томе, и ја после нисам имао проблема, али сам затеко такво стање, колико је то стање било трајало тако, ја не знам, да ли је било један дан, дал два, дал пет, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од тих како ви зовете добровољаца и остао у месту и након што сте ви преузели команду, мислим ваша јединица?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па реко сам вам да се сећам да једно двојицу сам виђао у оном воду ТО, баш кад је тај силос претраживан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте поменули назив «Душан Силни».

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па било је ту и «Белих Орлова» и «Душан Силни» и не знам ни ја шта је све било, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле вам је то познато «Душан Силни» и ови називи?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Имали су они нека своја обележја, неки су носили кокарду, неки носили ово, неки носили оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела само да вас питам о том вашем реферисању. Ког дана, рекли сте сад на питање тужиоца да је то било усмено, кад ви одлазите код свог претпостављеног, када му то кажете?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па било је негде око, ја мислим око 6 сати увече.

НАТАША КАНДИЋ: Ког, 19.-ог, када?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Сваког дана.

НАТАША КАНДИЋ: Па не сваког дана, али.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли му сваког дана реферисали о томе шта се догодило?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Сваког дана шта се десило на подручју зоне одговорности ја сам реферисао.

НАТАША КАНДИЋ: Али ја питам за реферисање о догађају овом на?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: О ком догађају?

НАТАША КАНДИЋ: Па о томе да сте.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па будите конкретни молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: О томе да сте прошли поред детелине, мислили да су џакови на детелини, па онда сте касније чули да су то лешеви, па сте успорили поред тога кад сте се враћали, о том догађају говорим?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, па ја сам испричао што сам имао.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја вас питам за реферисање и питам када, када сте реферисали усмено?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па наредног дана сам реферисао, тог дана нисам мого.

НАТАША КАНДИЋ: Тог дана кад се враћате после извиђања или када?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја кажем наредног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже наредног дана, значи тог 19.октобра.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да ли ви слушате мене или тражите да вам кажем шта хоћете.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, реците нам шта ваш претпостављени Аранђеловић, шта вам каже тада када га ви извештавате о томе? Јел вам каже нешто да предузмете, нешто, да?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не сећам се, речено је да ће то бити сахрањено и готово, да ће се организовати сахрана, да ће доћи.

НАТАША КАНДИЋ: Ко, ко каже то, ко, јел он вама даје тај задатак да ви организујете сахрану или?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Прво је био проблем набавити ту машину да дође па да се организује сахрана.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, ја вас питам само за те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте да одговори.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам ја шта она оће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, почели сте па сте прекинути.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па кажем, пазите, није то ко овде у канцеларији сад седимо па се договарамо, разумете. Јединице су свака негде овде, неке онде, те машине исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли та тела стајала неколико дана ту?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам наредио да се та тела покупе, стављена су у један камион и тако су стајали на камиону, док није обезбеђена та машина да се они покопају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ја вас само сад питам ради разјашњења, тада кад сте реферисали свом претпостављеном, да ли вам он даје задатак да ви организујете сахрану или је до сахране дошло природно онако, зато што сте сматрали да, као што сте рекли да је боље да се сахране него да остану тела да се распадају?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да вам кажем, ја сам тражио средство са којим би могао то да обавим. И онда ми је речено да ћу то добити и да организујем да се та тела покопају.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, да ли је ваш претпостављени већ био обавештен о том догађају или сазнаје од вас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Е па знате шта, ја немам овлашћење да питам претпостављеног шта он зна, шта не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Па нисам мислила да га питате.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па не знам шта сте мислили, него ви питајте.

НАТАША КАНДИЋ: Него у току разговора кад га информишете тада може да буде јасно да ли он већ располаже том информацијом или је сазнаје од вас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је познат пуковник Еремија?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ко?

НАТАША КАНДИЋ: Пуковник Еремија?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Еремија?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не знам ко је то.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте дошли, да вам је задатак био да запоседнете Ловас и нека друга места, шта је то значило у неком, на неком здраворазумском нивоу да нам објасните, шта је значило да ви долазите да запоседнете Ловас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Значило је да се запоседну та места, да се обезбеде улази, излази, да се организује живот и рад, да се спречи упад било противничких јединица, било којих других, ето то, да се један нормалан живот организује у тим местима и нормално да се не дозволи противничким снагама упад у та села.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми јесте ли ви располагали информацијама да ту не постоји организован живот, него да ви треба да дођете да организујете?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Имао ја информације или немао, то мора да се успостави да буде тако разумете, да буде нормалан живот и рад, да се регулише шта ко ради, кад ради, како ради и то.

НАТАША КАНДИЋ: Ја опет извините не разумем, како је то нормално да се дође и да се сад нешто уређује, село, живе људи, који је ваш задатак, то није неко ваше подручје него долазите са задатком да запоседнете неко место у којем живе људи. Јесте ли имали задатак?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја не знам да ли сте ви мене слушали?

НАТАША КАНДИЋ: Јесам пажљиво.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја не стичем такав утисак. Ја цело време овде причам како је организовано, шта је морало да се

уради и ви мене поново питате, јел ви то мене провоцирате, или не знам шта радите.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас да вас питам, врло сам намерно нагласила тај здраворазумски ниво, то што ви долазите да запоседнете територију, да ли ви долазите да успоставите контролу на одређеној територији, да ли је то значи освајање и успостављање контроле на одређена?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То освајање је већ извршено, ја сам дошо на територију која је већ освојена, ако хоћете тако да вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро даље. Изволите.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте ко вам је био надређени, да ли можете ако сте у стању да се сетите сада, после толико година, да се прецизно изјасните. Које конкретно наређење је било, са колико војника долазите, на који терен, са којим задатком, ко ће вас сачекати ту?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да вам кажем овако, ја сам, не прецизира се наредбом, та наредба постоји у команди дивизије, ко је заинтересован да прочита да прочита, у архиви стоји и са њом се одређује која места, зона одговорности, која места запосести и регулисати живот и радити.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли је конкретно било одређено коме треба да се обратите од војних структура на том подручју?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Било је да ћу ступити у контакт са Другом гардијском бригадом која је имала командно место у, како се зове, овај, Товарнику и реко сам мало час да их нисам нашо сутрадан, ни команду ни било кога у Товарнику ни једног војника јединог нисам нашао, и то сам реферисао кад је било реферисање и тако, на томе се завршило.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: За то време док сте боравили у Ловасу, да ли сте издавали некакве пропуснице или потврде, Ви лично?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да вам кажем, чим смо организовали, ограничили кретање од шест, не знам, ујутру до, не сећам се ког времена, значи само су могли људи са пропусницама да напусте село или да уђу у село.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ја сам вас разумела, али моје питање да ли сте Ви лично издавали некакве пропуснице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја лично нисам.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли сте продужили некакву пропусницу која је раније издата у неком ранијем временском периоду неко други је издао?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли вам је познато да је пуковник Ковач издавао пропуснице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте у истрази и данас да сте ви организовали сахрану и да сте конкретно задужење око лешева дали начелнику инжињерије. Да ли можете да кажете како се тај човек зове и презива, ако се сећате?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не сећам се.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Такође сте у истрази рекли и данас поновили да је шеф месне заједнице био Љубан Деветак.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Одакле вам је то познато, да ли сте, када сте дошли у Ловас, да ли вас је сачекао неко, то вам је рекао, или сте се ви некоме обратили па сте то од некога чули?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па он је био у тој згради и тако ми се претставио.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли сте га ви потражили, не њега, било кога?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па питао сам ко је да би могао ступити у везу.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте данас да су организовани неки састанци, односно да ви нисте лично присуствовали тим састанцима?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Некима јесам, некима нисам.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да су на тим другим на којима нисте присуствовали били људи који су у структури испод вас. Да ли је на те састанке долазио Љубан Деветак или не, ви сте одговорили да је долазио?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Имате ли непосредна сазнања о томе или су то ваше претпоставке обзиром да нисте присуствовали на свим састанцима?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Кад сам био ја, то су лична сазнања, а кад нисам био ја онда тај старешина који је присуствовао рецимо, примера ради, они су имали обавезе тамо да сређује по селу нека питања, шта ја знам, исхрану стоке,

копање кромпира, брање кукуруза и тако даље. Е, увече, свако вече се дискутовало о томе шта је урађено, шта није урађено, који су проблеми били и ако има још неких проблема везано за цивилно становништво које треба регулисати, ако није наша надлежност, значи следећа претпостављена дистанца.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли можете временски да определите када су се ти састанци одражавали?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па обично око 6 сати, тако.

АДВ.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Адвокат Бранкица Мајкић, адвокат другоокривљеног.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам чуо ништа.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Адвокат Мајкић Бранкица адвокат другоокривљеног.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ко је другоокривљени?

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Моје питање је за вас пошто сте говорили да сте давали задатке и цивилној власти, јел то било неко редовно стање када војска уђе, значи да успостави војну власт или да има контролу и над цивилном влашћу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Где год по борбеним правилима, војска запоседне територију сва је власт у њеним рукама, а како се дистрибуција даље врши значи цивилни органи обављају и даље свој део посла, разумете.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а да ли закључак може да буде да је војска одговорна за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим немојте закључивање.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па судија па сматрам га као стручног сведока који управо може да нам одговори на ова питања која су нејасна. Добро, на улазу, на почетку сте рекли да вас је официр обавештајни који је био с вама.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У колима питао да ли сте видели у детелини нешто. Да ли вама тај официр подносио извештаје какве док сте били у Ловасу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пазите, он је био члан команде, и сваки начелник референт у команди кад је реферисање реферише из свог делокруга рада.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми да ли је код вас долазио пуковник Суботић?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте. Он је у једном периоду био начелник безбедности команде дивизије.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми док сте ви били у Ловасу да ли је именован командант ТО, то сте одговорили пардон, командир милиције?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Милиције?

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нит је имало милиције нит је именован.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Јел могу само да вас питам везано за погибију оног лица када сте са ТО, данас сте то говорили, претраживали силосе. Јел се сећате можда који је то војник који је погинуо, односно лице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Био је један леп дечко, послушан, али како се звао заборавио сам, заборавио сам шта сам доручковао не камоли.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У односу на погибију вашег војника?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да. Овај територијалац је погинуо несрећним случајем, то.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у односу на овог вашег војника за кога сте у истрази рекли да је пуцано из суседног дворишта?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пуцано је значи, ту се пуцало из свих страна, ајте ви у ноћи одредите кад настане пуцњава одакле се све пуца. Кад се пуца рецимо из три правца се пуца.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да не дужимо, моје конкретно.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Онда имате утисак да се пуца са свих страна, не можете ви то лоцирати е пуца се из оне куће, па да смо ми знали из које куће се пуцало онда би ми тачно ту кућу гађали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пуцају ови ваши војници?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па морају одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пуцају и једни и други.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми с обзиром да је погинуо војник, да је било пуцања, је ли војска спроводила какве истражне радње на терену, претресање кућа, проналажење оружја и тако даље?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па није то, знате шта, није се ту претресале куће, евентуално неке које су сумњиве биле, али

нисмо ми ишли сад од куће до куће да претресамо подруме, куће и то.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али генерално јесте то, начелно?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Значи негде ако је било нешто сумњиво и тако даље, а било је у нашој зони, онда је то претражено, преконтролисано, као што сам вам рекао и за тај силос.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И само ћу још једно. С обзиром да сте војно лице, јел можете да одговорите шта подразумевају помоћне снаге, односно које су то све јединице које улазе у састав помоћних снага и који су услови неопходни да се створе на терену да би се ангажовале помоћне снаге?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па знате шта, ми у формацији немамо помоћних снага. Све су оне, има јединица за интендантско обезбеђење, техничко обезбеђење, санитетско, ако то под тим подразумевате те јединице логистике то би могло бити тако.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, ја вас питам с обзиром да је термин који се користи у наредбама, да објасните шта су помоћне?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, у мојој наредби то нећете наћи.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Немам више питања.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Господине судија, могу ли ради себе изаћи до WC-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Добро, направићемо онда паузу. Па није проблем никакав био и до сада да излазите у тоалет сви који су. Па господине Деветак, ја не знам, до сад никад није био проблем било ко да подигне руку и да иде у тоалет, шта се сад дешава. Да ли виђате Марка Ковача и где он станује?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Виђам, не знам тачну адресу стана али знам део града где је отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу града у Крагујевцу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, на Малој Ваги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малој?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ваги, тако се зове то насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми ову информацију кад кажете 30, 40 тих лешева је било, ко је вама то саопштио, да ли тај начелник инжињерије што је био тамо на сахрани, или сте ви то тамо бројали кад сте били оног дана и кад?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Бројао нисам, то ми је неко рекао, ја сад, немојте ме држати за реч, ја тачан број не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Него је то нека оријентирна цифра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље са питањима.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Николићу, ја сам Града Налић, адвокат Милана Радојчића, бранилац Милана Радојчића. Ја бих вам два, три питања поставио. Разумео сам да сте ви рекли да нисте користили израз помоћне снаге, претпостављам да је школа нешто другачија, али тај израз је коришћен иначе у наредбама, конкретно ја. Судија само ако дозволите мало шире да кажем, на једној наредби за напад на село Ловас командант Лончар наредио да се помоћним снагама очисти село, па бих, цитирам да би могло да га питам око тих термина, ако дозволите.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Е добро, у том смислу ако.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините само господине пуковниче само да довршим реченицу. Значи командант Лончар је тамо наредио да се између осталог село, помоћним снагама село очисти од непријатељски настројеног и тако даље.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам хтео да вас питам према вашем знању и искуству, да ли је могуће да помоћне снаге саме врше напад, или је потребно да њима руководи неко из оперативних јединица?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Е, сад мора ту да мало, ја сам ову госпођу, госпођицу разумео другчије, па сам такав и одговор дао. Међутим, при сваком нападу одреде се главне снаге које ће, шта ја знам, иду на најтежи део, а помоћне снаге иду на неке слабије брањене објекте, неке мање задатке по тежини, е то. Према томе, могле су, то не значи да су то снаге које нису опремљене не знам ово оно, то су исто јединице, разумете, али.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем. А ко наређује њихову употребу ако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Командант јединице.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Командант које јединице, оперативне јединице или помоћне снаге?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пазите, зависи сад која јединица, ако је бригада, значи командант бригаде он једним делом, тај, једним делом напада значи главним снагама, на једном делу

фронта, а помоћним снагама на другом. Може бити и два помоћна правца.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Даље, хтео сам да вас питам ви мало пре споменусте да кад сте се подсећали, с обзиром да је давно био догађај, неки од ваших тадашњих сарадника су вас подсетили вероватно на неке догађаје. Можете ли да нам кажете ко су ти сарадници и да ли мислите да би они могли имати сазнања од значаја за овај поступак, ако су то биле ваше, да кажем, потчињене старешине и тако даље. Чисто да нас упутите где да трагамо за доказима који нису пронађени?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ја не верујем да вам они могу нешто више, можда у неком детаљу, али онда бисте ви морали да зовете све припаднике јединица који су били у Ловасу.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, па добро, ја сам мислио рецимо, командант ваше позадине, командант, односно ваш помоћник за позадину, ваш помоћник за безбедност, артиљерац, инжињерац, знамо ко је инжињерац.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Он је и саслушаван у истрази, али ето безбедњака никако да утврдимо.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ево, Суботић је био.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Суботић је био код вас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Једно време.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Једно време, јел тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, начелник безбедности.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Начелник безбедности, добро. Реците ми молим вас овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у том периоду је Суботић био начелник безбедности?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру ваше јединице или је он био?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Мој помоћник био за безбедност.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где је било његово командно место господине Николићу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па није он командовао, он је у саставу команде.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, он практично уз вас мора бити, јел тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Само ако ме питате где је спавао, а спавали смо тамо у једној згради по 15, 20 људи.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми јел он имао, јел господин потпуковник Суботић, јел он имао.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пуковник је био.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пуковник је био. Јел он имао своју чету или шта је то било?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нега?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, официр безбедности нема јединицу.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, јел била чета војне, пошто је он био неко време командант војне полиције тамо у дивизији, у првој, а зато се питам.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел тада је имао две чете, три чете под собом?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Он кад је дошо код мене, он је дошо из Војно техничког института, чини ми се.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И јел имао војних полицајаца уз себе?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Пазите, тај начелник безбедности је саветодавни орган за ту полицију.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а орган безбедности у јединици?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисмо ми имали формацијски, формацијски нисмо имали јединицу војне полиције.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А је ли било војних полицајаца у селу од вашег доласка, да ли су они на неки начин обављали своју дужност и коју, како?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не сећам се, не знам, ја нисам имао у томе.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим вас господине Николићу, да ли сте ви имали вашу радну бележницу и какав је то документ?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У команди дивизије се води ратни дневник.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, али ви, вашу као официр, ви сте били задужени са радном бележницом?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па моје прибелешке мислим то нису докуменат.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли то образац који се прима и враћа на потпис?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није. Добро хвала, реците ми молим вас, да ли је вођен дневник ванредних догађаја код вас у дивизији?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Вођен је ратни дневник, а он је.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли имали посебан ванредни дневник?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Само дозволите да вам кажем.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, да, да.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: А он обухвата све информације и догађаје 24 часа који су се десили у целој јединици, значи у једној бригади, у другој бригади, у артиљеријском дивизиону, приштабским јединицама и.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево само ћу још буквално једно, два питања, немам више, само да се вратим. Ви сте рекли да су пре вас били Ваљевци и ви их нисте затекли очигледно, према вашем исказу.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли вам је познато ко је командовао тим Ваљевцима, или по сећању или?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам, знам да је био потпуковник али не сећам се ни имена ни презимена.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се сећате одакле је он био?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Чак, па не.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не могу да се сетим, човек нисам срео.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да вас не малтретирам, још једна је ствар, рекли сте данас у вашем исказу, рекли сте да су вас тамо дочекали Љубан и његови помоћници.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У ком смислу помоћници, јесу ли се тако претстављали или сте, за шта су били задужени и тако, ако имате сазнања?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам тако схватио за привредни сектор, за ово, за оно, отприлике тако.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала вам. Реците ми молим вас које Славе Стојанов?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Славе Стојанов, јел вам познато то име?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Славен Стојанов.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Славе?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ако можете да ме потсетите ја не сећам се, стварно.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није вам познато име, јер је то лице потписано често као лице које замењује команданта Душана Лончара, па сам мислио можда сте га упознали негде?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Хвала немам више питања.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нема то везе са.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала на вашем сведочењу господине Николићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Миладин Живановић, бранилац окр.Миодрага Димитријевића.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ко је сад тај?

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Господине Николићу, ја сам разумео да је ваша јединица са подручја Крагујевца која је дошла на територију Славоније?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Подручја Крагујевца, Пожаревца.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то резервни састав или су активно војно?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Апсолутно резервни састав, било је четири активна официра.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте Ви дошли на подручје Славоније?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ево имате податак.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нисам чуо да сте ви то рекли, можда сам пропустио нешто.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па добро, што нисте слушали брата мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овај долазак у Ловас био први Ваш долазак?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам ја разумела.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па фала богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Разумео сам да је пар дана пре, зато сам.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је помињао да је био у неком селу пре тога, па је после.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам дошао са Пасуљанских ливада, тамо једно село код Шида, да ли је било Вашице, или немам појма које је било и онда ту сам примио наређење да поседнем, писмено нормално, да поседнем ова села и то је даље се тако одвијало. Значи нисам ја ни логоровао код Шида, нит сам имао времена да се упознам било са чим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи Ви сте добили, били сте на подручју да кажем Србије, добили сте наређење да идете у Славонију и отишли сте, и то је тај 18.-ти, кад сте дошли у Ловас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Претходни дан сам, реко сам код Шида сам сместио јединицу, а следећи дан су поседнута места.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Претходни дан сте дошли из Крагујева у то место код Шида, па сте добили наређење?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па реко сам, ви мене не слушате, ја сам реко са Пасуљанских ливада да је јединица упућена тамо.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не знам где, па сте поменули код Шида.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ево код Деспотовца доле.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Претходни дан у односу на 18.-ти, причате да сте били код Шида? Или ја опет нисам разумео, хоћете ви рећи.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: 18., сам ја дошао у.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: У Ловас?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У Шид, тамо то село, па предвече сам отишао ја у Ловас.

АДВ.МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добили сте наређење, тај дан сте дошли у Ловас у вечерњим часовима, јел тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Можете ли нам рећи која је то формација која је вама издала наређење? Чули смо малопре да је ваш надређени генерал Драгољуб Аранђеловић, која је то формација?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Команда гардијске дивизије.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Команда гардијске дивизије? Они су надлежни за војску у Србији или на територији СФРЈ, односно већ тадашње југословенске војске, мислим око надлежности ја нисам стручан?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Они су надлежни за своју зону одговорности, разумете.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Разумем зато вас и питам која је њихова зона?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ни за Србију ни за Хрватску него добијеш зону одговорности од Дунава до Саве, отприлике то је поседало.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, они су имали одређену зону одговорности и у ту зону одговорности су послали вашу јединицу на челу са вама?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Је ли то иста она зона одговорности у којој је био, ако знате наравно, у којој је био Душан Лончар као командант јединице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја мислим, нисам сигуран, али ако не мешам да је он био командант друге гардијске бригаде не дивизије.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте био је у тој зони зато вас питам.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: И ја сам њега требао да са њим се сретнем и да ме он упозна са зоном одговорности, међутим нисам га нашао рекао сам и тако да се нисмо ни срели.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми ко је заменио вас да ли знате, рекосте да сте били негде у новембру месецу да сте отишли из Ловаса?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја мислим да је то била нека јединица ТО из Сомбора, нисам сигуран али отприлике тако.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то била јединица вашег ранга или мања да кажемо дивизија, бригада?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Мања и она је не знам сад то је јединица ТО, то су највеће састави, бригаде и одреда па бригаде, али то је био неки одред али само у Ловас али ова друга места не знам које су јединице постојале.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је поред вас било још јединица које су имале зоне одговорности на подручју Славоније у то време док сте ви били у Ловасу и осталим селима које сте набројали?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У овим селима која сам ја набројао није било.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јасно ми је али мислим пошто сте поменули Сава, Дунав да ли је неко још био поред вас с ким сте сарађивали, чули се?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Било је ту јединица из прве гардијске то је у зони њеној било, било је њених јединица али не у мојој зони.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, не, разумем.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Лево од мене према Сави.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да је било реферисање око 18 часова, састанак неки итд. Ја сам разумео да је то 18 часова било у оквиру Ловаса, односно ваш састанак између ваших подређених, односно цивилног становништва итд?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, ја сам отприлике у то време реферисао команданту гардијске дивизије, а без обзира начелник штаба може да обави то реферисање без мене, разумете.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, разумео сам али реците ми шта сте ви реферисали ако они још нису били реферисали своје, да кажем, оно шта се дешавало тог дана, јесте ли ви реферисали претходног дана или?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не. Информације се скупљају до 16, а реферисање је у 18, значи ја њему реферишем стање до 16 часова.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Где се налазио тада Драгаљуб Аранђеловић ваш надређени кога сте реферисали?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То сад ме много питаш.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим није био у Ловасу, значи негде сте путовали сваки дан?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесам, био једно време у дечијем одмаралишту или је то била нека дечија болница, не знам ни ја шта је било.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, практично сте путовали сваки дан да би?

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Од Ветерника, има Ветерник има. Имате тај податак команде дивизије имате у архивама, мислим да то није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој писменој документацији је регистровано Шид, да је командно место?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Било је у Шиду а после је било у једном селу тамо дечија болница кад је премештена. Не сећам се тачно. Биће да је господин у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим да не додајете.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да сте ишли у претресилоса?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја нисам ишао.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не ви, претпостављам ваша војска. Знате ли можда колико је људи ишло у тај претрес?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Колико је ишло? Па не знам вод војника отприлике.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Шта је то, мислим бројчано?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па 30-ак војника. Ту рачунајте да је требало силос обезбедити и тако.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте малопре да сте требали да се нађете, односно да преузмете да кажем улогу, односно руководство од неког претходног који је био ту и потпуковника да ли сте при том мислили на Лончара или на неког другог?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Мене је команда упутила на Лончара, а тај што је из ТО био он је вероватно био претпочињен Лончару, не знам.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим да ли сте мислили тад на Лончара кад сте поменули потпуковника или сте мислили на неког другог?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: На команданта друге гардијске бригаде, мислим да је био Лончар, нисам сигуран.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Питао вас је неко већ за пропуснице, утврдили смо да их је издавао ваш подређени Ковач. Мене занима, да ли сте Ви видели те пропуснице?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Откуд знам, можда јесам, можда нисам.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим да ли су имали неку ознаку Југословенске народне армије или не знам ознаку месне канцеларије?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Имали су неки печат а који је.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте у току периода док сте боравили да ли сте имали разговоре са цивилима, не мислим на ове цивилне снаге које су управљале него са цивилима грађанима?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па јесам.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Било притужби или?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам имао.

АДВ. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само на ово питање колеге, мало је унео забуну, па ако може сведок да разјасни, ако ми дозволите накнадно једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко па да наставимо даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Николићу, ја сам Вас питао да ли вам је познато ко је командир био тог одреда ваљевског а не ко командује бригадом што је сада колега, просто да ли сте разумели колегино и моје питање као два или као једно?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја колико знам, рекао сам Вам, нисам нашао ниједног ни другог јер је то била ТО бригада ваљевска али да је била колико ја закључујем, претпочињена Другој гардијској бригади.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем. А не знате ко је тим одредом конкретно ТО командовао?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја не знам како се звао командант бригаде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим да ли знате по чину? Не можете да се сетите?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Он није имао одред, он је имао батаљон, друкчије је био организован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек није нашао никог од њих. Ја бих само замолила, суд овде има неку копију ове неке пропуснице које је одбрана Љубана Деветака предлагала до сада, само погледајте то и реците да ли је тако нешто издавано, ту се Марко Ковач потписао као командант места а ви сте исто ставили свој потпис доле испод такве једне пропуснице и печат је војне поште Крагујевац 44 хиљаде, не знам неке, је л' тако нешто издавано? Ето конкретно ту је њему издата била пропусница. Ја сам видела да сте у истрази, значи овакве пропуснице су издаване?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да ли су биле на мањем формату или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Николићу. Овакав је сетинг судница али ви се окрените према судији.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ми сви покушавамо да злоупотребимо ваше знање да нам нешто објасните тако да ћу и ја мало да будем на линији на којој су вас испитивале моје колеге. Ви сте споменули

да су Ваљевци да је била бригада а ради се о одреду ваљевском и сад сте нам рекли да је вероватно да су били претпочињени?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Одмах да вам кажем да ја не знам тачно.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Прихватамо то, хвала. У реду је то. И рекли сте нам сада да претпостављате да су били претпочињени?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Претпостављам.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Претпостављате? На тој територији кажете када сте ви били није било других јединица чија би то била зона одговорности, је ли тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Није.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: У моменту у којој је на тој територији кога сте ви требали да замените била друга моторизована партизанска бригада чији је командант био Лончар, да ли постоји могућност?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ако ја добро разумем Лончар је био командант гардијске бригаде.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Гардијске да. Ако су они били пре вас ту да ли је тачно да исто тако није могао неко други да има зону одговорности на том истом подручју?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ако је он имао није могао други имати.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ако је на истом том подручју била и ТО из Ваљева и локална ТО и добровољци, да ли је, коме су они били претпочињени у тој зони одговорности?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам за добровољце објаснио шта је се десило код мене, код њих не знам шта је било, а за јединице ове коме је ко био потчињен ја ту наредбу немам нити имам информацију, али претпостављам ако су две јединице у зони одговорности онда се регулисало која је одговорна за зону одговорности. Да ли ме разумете? Ако је била та јединица из Ваљева у зони одговорности друге гардијске бригаде онда је била значи надређена друга гардијска.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Још једно питање. Акт претпочињавања да ли је то формалан акт?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Наредба.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Наредба, је л' тако мора да буде формална?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Наредба садржи одређене елементе и да има образац негде и слободан састав.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала вам.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Докуменат с којим се нешто наређује, одређује, регулише.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Само још којој војној формацији је генерал Драгољуб Аранђеловић био на челу у том моменту када сте ви били на терену да ли знате то?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Командант гардијске дивизије. То је једна, није имало две, једна, једна је бивша ЈНА имала гардијску дивизију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Прва пролетерска, гардијска механизована дивизија? Тако је бар у списима означено.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Могуће.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је то исти генерал који је био надређен и Лончару у том моменту када је он био на терену?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па то је јединица из његовог састава.

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Даље. Од бранилаца више нема нико питања?

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Извините господине, поново Бранко Лукић. Које системе везе сте ви имали 1991. године у октобру да ли се сећате?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Шта ме питате сад, која средства везе?

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Која средства везе да?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Имали смо радио жичана, радио релејна, да ли вас то задовољава?

АДВ. БРАНКО ЛУКИЋ: Да, да, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Деветак.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Молио бих госпођу председницу да питате пуковника да опише подробно где је био смештен главни штаб његових свих оних који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите мало микрофону, нешто ми се расипа звук.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да пуковник објасни где је био смештен, је ли знао чија је то задруга, ко је био прије те задруге, чија је то зграда, ко је био у тој згради прије него што је се зграда иселила кад је он дошао са његовом јединицом?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ми смо били у једној згради преко пута школе, је ли тако беше, преко пута школе, значи како се улази.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли то највећа зграда у селу да не би морали дужити?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли ви касније сазнали да је управо канцеларију коју сте ви користили да је ту била кабина директора задруге?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па јесам.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај први спрат цели администрација?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А горе у становима су били ваши официри, је л' тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је питање због онога да сам ипак ја био присиљен да иселим из задруге.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То је био део команде ту.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро ја само питам да ли су ваше формације, ви, ваши људи, официри заузели целу ту зграду буквално од приземља до краја?

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била стамбена зграда преко пута школе и преко пута ове зграде где сте ишли на састанке?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нису они ишли у ту зграду на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то ви причате.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То сам ја причао и раније па ћемо данас појаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, његов је такав исказ, ви причате другачије.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да се не ватамо за реч ја колико се сећам овако је улаз у село та прва зграда је била са леве стране улаз, је ли тако, мало се уђе у село, а становали смо како да кажем у оној стамбеној, шта је било стамбена зграда.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Она је с десне стране кад се уђе у село, с леве стране преко пута школе, је л' тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, јесте. Ја бих вас молио да питате сведока је ли запазио, моја функција шта пише у овој пропусници коју је господин продужио важност до опозива, која функција пише да ли је приметио? Ако није приметио молим вас да прочитате.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже за друга Деветака.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, ја јесам био друг и сад сам исто. Ево воли тужилац што сам ја друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из села Ловас да може слободно изаћи и ући у село ради обављања задатака у органима новоформиране власти. Ето то је то.

ОПТ. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Е, у вези ове зграде коју сте рекли да су држали ваши официри састанке. Ваши официри, односно да расчистимо најприје пуковника Ковача. Пуковник Ковач је по функцији био командант места села Ловас, јел тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Састанке са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, немојте да сведочите.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, ја сам питао јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам потврдио, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад поставите питање, а ако после тога нешто имате да.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Преко вас. Ви мене исправите само да буде у реду, да не би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да се сетим шта сам хтео. Е, пуковник Ковач са овим месним, да условно кажем некаквим функционерима, држао састанке у посебној згради, и мало прије у сведочењу то је и пуковник споменуо. Да ли се пуковник сећа где се налазила та зграда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате ово у сећању што оптужени тврди, да је у некој посебној згради.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па јесте то била, није била у саставу команде дивизије, него је била она зграда на улазу о којој сам ја причао, где смо се први пут срели, е ту, ту су се они састајали.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са леве стране јел тако?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Са леве стране, нова зграда мислим релативно нова.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел то било за леђима једне зграде која је била пуно још лепша од ње, исто нова, а која је била на ћошку и гледала у фронт задруге?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Љубане, ја стварно имам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председнице, има разлога, ја сам давно рекао да сам у згради Девчић Миле лимара писао ону изјаву чувену и да сам тада између осталих запазио пуковника, овога, мало пре смо га споменули, Суботића, да шета лево десно, док су ми ови диктирали шта треба да пишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, исказ сведока.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У тој згради. Није без везе, има везу, не би ту зграду користио пуковник, довео пуковник Суботић те људе из безбедности којима смо давали изјаве да она није кориштена од стране и њега и пуковника Ковача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов исказ је такав, ја сад.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, ја само објашњавам зашто постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, нека сведок одговори сад на ово ваше нешто. Он објашњава да је на улазу у некој згради с леве стране ту.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да. И да је зграда била онако солидна.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има две с леве стране на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, даћемо сведоку ову фотодокументацију па нека.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немате, у фотодокументацији те друге зграде нема на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека погледа, па уколико може да препозна на основу те фотодокументације да ли има ту неке такве зграде.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема много тога шта везу, ал сам ја у затвору. Па видите испало је на концу што ми је жао да нисам командант, изнегира човек данас све.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не могу ја то сад, не могу да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, прошле су године и не можете?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па прошле су године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам некад био у Београду па сад се једва сналазим.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оппростите, пуковниче оппростите.

Сведок БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Реци, реци Љубане.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питао бих пуковника да ли се сећа састанка једног у тој згради где је он и седео и спавао, када су

били сви команданти појединих места, значи Ловаса и Шаренграда и Мохова и Опатовица, и сећам се из Опатовца био један мајор, па сам између осталих тај једини пут и ја присуствовао том састанку, специјално сте ме ви позвали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате тако нечега?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја ћу га подсетити само.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Могуће је, али ја се не сећам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Подсетићу вас сада.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То је врло вероватно да јесте.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Било је реферисање између осталог о утрошку муниције и била је једна моја примедба кад је мајор овај из Опатовца реферисао колико му је утрошено муниције, да сам ја реко срамота, па смо после око тога нас двојица причали, баш сам ја тако иступио, али.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Могуће, могуће, ја.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хоћу да питам пуковника да ли је тачно да у принципу, без обзира где се реферисало, код њега или у тој другој згради код пуковника Ковача, цивилна лица су најпре изреферисала оно што су имала од претходних задатака и планова за сутрадан и са састанка су одлазили, а војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте господине Деветак, па не можете да сведочите.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам питао, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви поставите питање па испричате све.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па тражим да потврди да ли је тачно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питајте на који начин је било реферисање, да ли се човек тога сећа, а не ви.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, Ви сте сада правилно, ја сам задовољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате на који начин су реферисали и да ли су?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Управо они су, цивили су реферисали па су напуштали просторију, а онда су ови моји реферисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Процедура је тачна.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молио бих пуковника ако зна да одговори на питање, када је пуковник Суботић Слободан прикључен његовој јединици?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам тачан датум, али он је нешто касније прикључен него, чекај, не, не, не знам богами да ли је прикључен на Пасуљанским ливадама или је прикључен.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У којем месецу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: У Ловасу.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У којем месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, ја сам вас упозоривала на почетку, не морате ви обавезно свега да се сетите, суд тражи неке прецизне податке, а ви све оно што, немојте ништа да претпостављате, или овако, само оно што поуздано знате, за ово друго што не можете да се сетите ви слободно реците.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не сећам се, а има наредба о његовом постављену па то може да се провери.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Крију се наредбе. Јел могу ја још једно питање у том смислу. Да ли можете прихватит да је пре прикључен вама по доласку у Ловас него пре тога?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам ја ништа разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се не сећа, према томе.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Алтернативно, алтернативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако се.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам, па нисам схватио шта ме питаш уопште, о томе се ради.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам у својој изјави рекао да сам га први пут видео у Товарнику у септембру месецу.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Оно што ја знам, он је дошо из Института војно техничког.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, знам ја да је он официр опште праксе.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Где је био, кад је био то не знам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мени је познато да је он специјалиста опште праксе.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Добро, то.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел се сећате кад је напустио вашу јединицу пуковник Суботић?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не, пре сам ја напустио јединицу него он.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел можете прихватити да је ваша јединица три, четири дана раније напустила село Ловас него што ви мислите петог или шестог?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па имају подаци о томе, ја се сад не сећам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председнице, то је питање визави тога што је на оном једном састанку 03.11., већ њихов наследник присуствовао састанку.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па могуће, ту негде крајем месеца.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сећате се у оном записнику, јасне те изјаве. Молио бих пуковника да каже, јел се сећа пуковник Гушић, њему се не сећам имена, коју дужност је обављао у вашој јединици?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Гушић.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милорад мислим да беше.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Гушић?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Гушић да.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Од пуковника тамо сам био ја, Марко Ковач и Суботић.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Гушић сед, велику косу, Херцеговац је иначе, да није можда био потпуковник?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Можда је био потпуковник али ја се не сећам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел сигурно?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па можда је био, ја.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел могуће да је био помоћник пуковнику Ковачу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, човек каже да се не сећа и ви сад лицитирате јел могуће шта је био, ако се не сећа нечег, не сећа се.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Схватите, није он директно био на вези код мене, да ли је био или није био, то је кратко време требао сам ја много имена да знам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, господин Николић, ако сам ја добро разумио ипак је данас рекао да су неки делови претходне јединице затечени у Ловасу. Јесам ли добро ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Рекао сам, то сам ја видео два, три војника, али од старешина нисам видео никога.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел ово чисто због изјаве оног Вељовића, где он каже да је поједине пунктове предао пуковнику Ковачу а да га је знао и од раније.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Које пунктове у Ловасу?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: На ободу села, да, и то, Ловасу. Молио би да ако може пуковник да каже, кад је он стигао 18., у Ловас, ако је било 18., пре подне?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Поподне, предвече.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Предвече?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, још је било видно време, али је убрзо пао мрак.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја се не сећам тај дан да смо се ми упознали.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Било је то у оној згради коју сам напоменуо.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је пуковнику позната наредба из октобра месеца, генерала Благоја Аџића, о претпотчињавању свих оружаних јединица команди ЈНА?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да вам кажем нешто, не знам за ту наредбу, него има у борбеним правилима то пише.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, била је посебна наредба од.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од Благоја Аџића.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па ако има такав документ, ја.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Начелник генералштаба, да, па зна човек ко је био Благоје Аџић.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па знам ја ко је био, али кажем да се то конкретно регулише.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел чак и овај командант прве, овај, гардијских јединица је исто тако на основу ове написао, мислим да је 13.октобра. СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Вероватно.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Данас сте нешто од задатака споменули овде, ја баш нисам запамтио све, али ћу вас питати да ли поједини исто спадају у војну надлежност и да ли су из правила службе, да ли је задатак кад се дође у неко место у условима у којима сте ви били у Ловасу, да се спрече диверзанско терористичке акције у својој зони одговорности.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То је основно, било кака дејства.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да се припреме сви услови за потребе функционисања цивилне власти?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, па рекао сам не само власти него функционисање становништва.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одговорност за општу безбедност, свеукупно значи и имовине и људи?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па нормално.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер ми смо имали овдје једног сведока који је тврдио да је био тамо да обезбеди себе и своје војнике.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па зависи на којој је дужности био.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па био је командант места исто као и пуковник Ковач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте господине Деветак да ви сад сведочите, није он причао да је био командант места и не кажете ни ко ни шта.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се. Ко није био командант места. У зони одговорности команданта места нико не може, у зону одговорности команданта места нико не може да уђе без знања и упутства о понашању у зони, тј. подручју зоне одговорности, јер и то је један од задатака?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: У вашу зону без вашег знања, односно ваших претпочињених.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па не може да уђе, ви сте Деветак, бар знате. На улазу у село је била пријавница, је ли тако било.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Било је, многи тврде да није.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: На сваком, ко каже.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Који су били прије вас.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Е па не знам пре мене, али ја знам шта је било кад сам ја био. Била је пријавница и свак је морао да се пријави и што излази и ко улази, то је било регулисано, није могао да уђе џумле у село ко је тако хтео.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми молим вас осим овог папира који вам је предочила госпођа председник већа, јел се сећате образаца оних штампаних за пропуснице које сте имали након пар дана по доласку, јесу жуте, беле и плаве, жуте, црвене и плаве?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не сећам се. То је, знам да су биле пропуснице, значи ако неко треба да иде ван села он је морао имати пропусницу. Према томе каква је била је ли жута, бела, црвена, то, нисам се ја само тим бавио.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Господине Николићу ја би вас само још један пут приупитао, јесте били упознати да је један од цивила у

време вашег боравка у Ловасу, био упућен и сређиван од стране пуковника Суботића и упућен у Бегејце?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Адекватно томе онда није ни био упућен?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Он није ислеђивао ни војнике које је требао, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ви сте изређали сва та питања.

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја вама објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ја вас питам ви у својој одбрани рекосте да је Божу Видића убио војник из његове јединице?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ковача?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ковача, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ког Ковача?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није то исто, вашег пуковника Ковача.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Није он имао јединицу, био је одговоран за цивилни сектор за координацију рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Марко Ковач је његов помоћник, ви сте причали.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Није имао јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад господине Деветак ви сте причали да у његовој јединице, из његове јединице војник убио хрватског цивила?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам схватио да је то јединица Марка Ковача зато што се Марко Ковач са тиме бактао и Марко Ковач је између осталог наредио овоме Девчићу да опсервира, како се то полицијски каже, тог Марка Грчанца који је завршио, маторог, који је завршио у Бегејцима, пуковник Ковач је тражио од мене или сам ја користио канцеларију после њиховог доласка у приземљу полицијске станице, то сам све рекао, да разговара још са појединим људима, односно жени од оног Францике Панџића, па између осталог је и мене питао да ли је могуће да је Марко Грчанац организирао убиство тог Видића, да је између осталих од војника који су били у правцу гробља, пуковниче горе, успео пронаћи једног који је био мало као откачен, није човек био чист сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то нису нека ваша непосредна сазнања, него на основу неке приче или шта?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прича и пуковника Ковача, прича после и Марка Грчанца, па прича о ислеђивању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли се расправљало о томе на састанку са господином Николићем или са Марком Ковачем да је неки војник убио хрватског цивила, ево човек не зна?

ОПТ.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па на војном делу састанка ја никад нисам присуствовао.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја то први пут чујем да смо ми неког убили, ја знам да су они мени убили, али да је убијен неко, немам такво сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете. Даље ко има питања? Нико од оптужених више. Изволите. Ево ту је. Гласније и преко суда питања.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Молио би да ми одговорите на пар питања.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја га слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га исто слабо чујем. Гласније господине Косијер.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам прилично оштећеног слуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, пустите глас и немојте.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Молио би да на пар питања ми само одговорите господине Николићу. У истрази сте рекли да сте покушавали да пуковника Лончара нађете и да цео дан сте га тражили, са њим нисте ступили у контакт, да ли је то истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и данас поновио, исто је поновио да га није нашао.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми како је могуће да нисте успоставили контакт када сте у аутомобилу имали систем веза и са њим је лако било успоставити везу?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па није, треба да успоставим, треба да имам планове рада за његову везу, а ја то нисам имао.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: А кажите ми.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Мени није требала веза преко радија, него је требала лична веза.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: А кажите ми да ли сте Аранђеловића команданта дивизије обавестили о?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Рекао сам да сам.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да нисте ступили у контакт са Лончаром.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да. Рекао сам то.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Рекли сте, кажите ми када сте ушли у село Ловас, формирали сте штаб ваш?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Штаб, нисам ја, ја сам имао свој штаб.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Имали сте свој штаб? А како, јесте затекли штаб од претходне јединице која вам није предала надлежност?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисам, то сам причао већ педесет пута сам поновио. Нисам нашао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је господине Косијер да нити је у Товарнику затекао, нити у Ловасу неке структуре са којима би, војне.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми је ли вас неко упознао са околином села, са постављеним минским пољима у околини села?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Није нико.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било питање.

ОПТ.ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Те добровољце што кажтете кад сте протерали из села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само исто преко суда питања.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Кад је протерао те добровољце из села?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Шта тражите датум или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте споменули у вашим исказима да сте ургирали да се ти добровољци одстране, кад је то било?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Да, не знам ја сад тачно датум, али било је убрзо пошто смо дошли.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ови што сте касније виђали зашто и њих нисте протерали?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Које касније?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекли сте да је остало њих пар које сте касније виђали.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па који су прихваћени тамо од месних органа што би их ја протеривао, и ако нису правили неке нереде.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекли сте да сте протерали оне који нису хтели да прихвате вас, не месне органе, добровољци.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нисте ви то добро, да ли ће неко мене лично да прихвати или.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Војску, да који неће да прихвати војску.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Нема он шта да прихвата него да уђе у састав та јединица као целина и да се извршава наредбе, ако треба да иде у напад иде у напад, ако треба да иде, то нису прихватили, ја сам тражио да се одстрани, ето.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ови што су прихватили цивилну власт?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Они су остали тамо, то је двојица, не знам сад.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знате да је било бар десет њих који су остали месецима тамо?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Знате шта можда су они после пошто сам ја отишао. То ја не знам, ја не могу да причам о нечем шта се дешавало пре и после мог одласка.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ви сте управо рекли да сте ви протерали добровољце, да су остала двојица.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па слушајте док сам ја био, било је тако, а чим сам ја отишао.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Док сте ви били тамо било је 50 добровољаца.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па сад ајде да се нагађамо, ја кажем да није.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Претрес силоса, рекли сте да је погинуо један тамо?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Јесте.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како знате како?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Зато што ми је онај ко је руководио акцијом рекао како је било.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ко је водио акцију претреса силоса?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Био је официр јединице из бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било после вашег доласка.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је та акција претрес силоса било?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То је било за време док смо ми били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате после вашег доласка колико дана је била та акција?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па шта, можда после 5-6, 10 дана ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко је још поред војске ишао у претрес силоса?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Поред војске ваше ко је још ишао у претрес силоса?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ишли су ови из ТО тог вода.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А добровољци?

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Какви добровољци. Рашчистили смо то.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Немам више питања госпођо. Имам само примедбе, сведок неће да одговара уопште на питања која му.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ја сам све одговорио човече, ти мене питаш оно што ја цео дан причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу су те примедбе, шта то.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Примедбе су зато што за све што му не одговара он неће да каже, неће да одговара на питања, он ниједно име није хтео да каже док му неко од вас није споменуо, адвокат господин Лукић га пита, он каже имаш тамо записано, ви њима дозвољавате да се понашају овде, ово није касарна, нису ово његови војници овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не али ја не могу да присиљавам сведоке да кажу нешто што, шта. Он каже не зна, не сећа се.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Њему не значи ништа та заклетва што он прочита, ви сте рекли да не мора да одговара на питања она нормално срамоте и шта ти знам, он неће да одговара једноставно неће да одговара.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Шта ја то нисам одговорио што је било, што нисам рекао данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви имате нешто да кажете што он није тачно рекао или што стављате примедбу у смислу да ви знате.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ништа, ево ја сам рекао за добровољце, добровољци су апсолутно били тамо не два, три, педесет кад је он дошао.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То кад сам дошао да, али.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И после тога годинама су, па то и ви знате овде су сви изјављивали.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ма то што је после мене било, то мене не интересује.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Годинама су они тамо живели и он једини није видео, видео два добровољца, рекао је да није хтео да, отерао све добровољце, то није истина уопште, он никог није отерао, који нису хтели да прихвате војску, е сад каже не него цивилну, остали су двојица који су прихватили цивилну ову.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: То сам одмах на почетку рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли има још нешто што није истина, што је он рекао, док је сведок ту да чује?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Није истина ништа што је рекао. Говорио је да има, за све што сте га питали он каже имао сам посла, посла, а управо тај посао који је сам навео да је дошао да заведе, он то није радио, он не зна како је његов војних погинуо, не зна овај добровољац како је погинуо, не зна за затворе, то нагађа, као овај случајно, овај овако, овај онако. Значи погиноло у минско поље 15, кад се вратим видећу рекао је овом војнику, после је само стао колима погледао онако, идемо даље.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па шта да урадим ту.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није 15, рекао је 30-40.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У минско поље рекао је око 15, 10-15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже 30, 40 то су његове информације.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Кад стигне багер он ће, он то ово оно.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Тако је и било. Јесте ви мештанин Ловаса?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Молим?

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па шта о чему причамо онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је добровољац био тамо.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Сад ми је све јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је ли има још нешто што није истина, што је.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Дакле, он нема ништа, он као све баца на потчињене, то сви овде раде. Тако Лончар па то су моји потчињени, потчињени кажу то су моји и тако пролази и одавде само излазе и ми ништа од њих не сазнајемо.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Па како ти, је ли можеш ти да схватиш човече кад би ја ишао на свако место.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па имали сте, је ли вам подноси неко извештај.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Ма немојте, Ловас, па ја ћу, кад би ја ишао на свако место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули сте примедбе, можете се вратити.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Он живи још у касарни, човек.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Не у пензији сам одавно.

ОПТ.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ма јок, још у касарни.

СВЕДОК БОЖИДАР НИКОЛИЋ: Добро, то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Завршили смо са овим сведоком, нема више питања. Господине Николићу можете да идете. Хоћемо да направимо кратку паузу до следећег сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 27 минута и биће настављен у 12 часова и 50 'минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13 часова и 10 минута.

СВЕДОК МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу, ја сам у паузи добила информацију да Вама нешто није било добро?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте спремни да сведочите или евентуално за сутра да померимо, онда бисте морали сутра доћи?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Што могу да кажем ја ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи можете данас да сведочите?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да не долазим сутра, да не преживљвам два пута исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, име оца?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Станоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Станоја, по занимању сте?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Возач, сервисер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са станом у?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Браће Недића 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваљевоу?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ваљево, Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: 03.04.1960. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Горње Црниљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Горње?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Горње Црниљево, општина Осечина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или евентуално у завади са оптуженима у овом поступку, Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ, од оца Станоја, по занимању возач, рођен дана 03. априла 1960. године у Горњен Црниљеву, општина Осечина, са станом у Ваљевоу, ул. Браће Недића бр.26, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично

дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст који је испред Вас на том пулту. Изволите.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води поступак против ових четрнаест лица по оптужници Тужилаштва за ратне злочине због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужења је страдање шездесетдевет хрватских цивила у месту Ловас, период оптужења октобар-новембар 1991. године, па ћете суду испричати шта је Вама познато у вези ових дешавања, предмет оптужења је напад на Ловас, дешавања у том селу у овом периоду који сам рекла и страдање цивила на минском пољу. Рећи ћете суду, где сте се Ви у том периоду налазили и каква су Ваша сазнања у вези појединих ових дешавања. Вас је један сведок у истрази споменуо да имате нека сазнања и да сте били присутни баш на минском пољу оног дана када је био овај догађај, па ћете испричати суду све, где сте се Ви налазили, шта сте били и све што Вам је познато. Изволите.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, могу само да кажем једно пре. Мене је пре месец и по дана звао телефоном и исто ми тако потресао породицу и човек из, представио се као инспектор. Мени је тада било непријатно, ја сам, питао ме само за команданта Лончара да ли сам га возио, да ли сам био стални возач. Ја сам рекао да нисам стални, привремени у прикоманди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало приближите тај микрофон.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: То ме је испитао, било ми је непријатно, не знам које сам ствари све и причао њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте суду, где сте се Ви у том периоду налазили и све што Ви знате, да ли сте тог дана када се збио овај догађај, били на минском пољу?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ја сам био на путу са једним потпуковником, возио сам, био сам возач и наишао сам само са колима ту, видели смо, овај, видео сам само неке људе тамо да су лежали и они су, обојица њих ми је из канала рекло да сам, овај, да је минско поље и да се склоним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, којим формацијама сте Ви припадали?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ваљевској бригади као полицајац, возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији сте возач били?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, из команде, ко год је од старешина, ко ми је наређивао, ја сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми у вези овог догађаја, са ким Ви то одлазите, кога сте то возили тога дана?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Возио сам потпуковника једног, Камбера и он ми је наредио после само да пропратим један камион са рањеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки чин?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Подофицир, водник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били редован састав или?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, не, резервиста, резервиста сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми у вези тог догађаја, ког то потпуковника Камбера?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Камбер Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га возили?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: За Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, не знам, нисам могао да будем упућен ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, нисам ја могао да будем упућен да знам те војне, старешинске ствари праве. Мени је само наређено да возим и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још некога возили?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, возио сам команданта Лончара по потреби, ако је возило његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана возили команданта Лончара?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, не, нисам, имао сам ауто мобилисано из моје фирме, пошто сам са возилом тим био тамо на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ништа, само сам дошао, допратио возило до, камион са рањеницима, оставио возача и камион тамо и ја сам се вратио по Лончара и вратили смо се у Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта Ви затичете то пре уласка у Ловас? Да ли сте видели неку ситуацију, неку војску, неке људе?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Видео сам у маскирним овим, пошто смо ми имали СМБ одела, маскирне и двојицу сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, ја Вас слабо чујем, претпостављам и оптужени још мање.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Двојицу сам, овај, препознао, Параментића једног и, зато што се знамо из Ваљева и Перицу неког, Перицу, не знам како се презива, али га знам као Перица.и знали смо се из града и они су ми баш и рекли, каже, «пази на минско поље, склони се» и ништа друго, пошто ми је прозор био отворен, тако да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то лице зове које сте препознали Параментић Станко?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и он је саслушан као сведок у истрази. И реците ми, јесте видели ту неке рањене људе, неке људе који су погинули?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, на једно пространство сам само видео од њих, када сам се окренуо од њих, где је и показао, они су мене, овај и видео сам тамо да леже неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли зауставили се ту аутом?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ту сам застао, застао сам и када су они упозорили да је минирано, ја сам продужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Камбер излазио из аута?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, он је остао у Ловасу и тамо ми је рекао да не излазим из кола, пошто сам био у обезбеђењу, где је отишао не знам, да ли у команду њихову тамо или не, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су саслушавани неки сведоци који су том приликом били присутни ту на минском пољу, хрватске националности који помињу да ето неко војно возило се ту заустављало, да је излазио неки официр из возила, да је тамо имао неку расправку?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, није возило било војно, ово је био «Поли» које сам ја из фирме, које је мобилисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок који је Вас спомињао и који Вас зна, Зоран Иванковић је на записнику из истраге пред овим судом, од 25. јула 2007. године, Мића Петровић, помиње Вас. Да ли сте Ви радили некада у некој «Зануси» фирми?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: «Зануси», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, «возио цип, па улетео на пут. Он је код нас баш био у близини, а тај старешина, то војно лице, не знам шта је по чину, он је изашао тамо и настала је ту нека расправа»?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: То не могу да се сетим, ја знам за «Полија». Ја сам возио «Полија» белог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је још био са Вама и Камбером у ауту том?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Није, није нико и то је двосед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су неки сведоци из Хрватске помињали да су била нека два официра?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Није могао да будемо унутра, два су само седишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињу да је, сведок Емануел Филић, саслушан у истрази, помиње да су била тројица њих, сем возача још двојица неких?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ја се не сећам, знам само да је он био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да је Камбер имао неку расправу ту?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви одвозите после њега?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Камбера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Одвезао сам га, кажем, у Ловас и после сам га вратио поново у Товарник. То ми је била и у међувремену сам сам отишао да пропратим камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, где га Ви то у Ловас одвозите?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: У центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центар, и шта се тамо дешава?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, он је изашао и ту ми је изашао и рекао да идем да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту, тамо када сте били пре него што сте отишли у Ловас, да ли Ви ту видите рањене људе, видите, да ли се ту зауставља Камбер да види шта се то дешава?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, због тога је и отишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, са ким је контактирао у Ловасу?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете да сте Ви нешто пратили неке рањенике, шта?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, у том камиону су били рањеници, то ми је била дужност као полицајца само да отпратим камион до места, овај у Товарник, где је амбуланта, вероватно била, не знам шта је било, ја сам ту окренуо ауто и вратио се, нисам се задржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама Камбер био неки надређени?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у тој Вашој другој бригади где сте и Ви били?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не разумем, по формацији? Па, ја не знам, не знам шта је био, како се то води у том, није био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама даје налог да пратите те рањенике и тај камион?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: То ми је рекао потпуковник Камбери, само да допратим до, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било рањеника?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви возили и пратили тај камион и те рањенике, где се Камбер налази?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Он је остао у Ловасу, па сам ја поново се вратио по њега и вратио га у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то остао у Ловасу?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, у центру ту негде, ја не знам где, сада се и не сећам, много је времена прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре овог дешавања, да ли сте у Товарнику имали неку информацију да се нешто десило, па сте због тога отишли тамо?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам имао, не могу ја прилазити тим и нисам ни компетентан, разумете, да ја, да мене информише неко о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се то десило?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, нисам, кажем Вам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели у тој некој детелини неке мртве људе или тако нешто?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту војску која је била присутна, кажете, неке људе познајете, колико сте те војске видели?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, они су били поред канала, ја нисам бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни оквирно да определите?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Иванковић помиње да је он био ту тако у том каналу, «када сам ја подигао главу, видео сам да има људи који леже у пољу и Мића, пошто ме познаје, пришао је ту, видео ме у каналу, сећам се као данас, да ми је рекао, али сте га засрали». Да ли је било то тако?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, рекао сам, имао сам сазнање да је наше минско поље, јер је била карта у команди, да је минско поље постављено, да су га поставили наши инжењерци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ово прокоментарисали тамо када сте били?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, да, зато што сам рекао да је наше минско поље, само сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неко сазнање шта се ту десило, одакле овај коментар?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, после ми је само рекао, овај, потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да су наишли на минско поље и да има рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли упознали некада оптуженог Љубана Деветака?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам, нисам имао прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неког од добровољаца из «Душана Силног»?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, нисам, за Љубана Деветака сам такође чуо да је добар човек био тамо, да је тежио да преговоре врши у вези предаје. То сам случајно чуо у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у команду долазио неко од добровољаца из «Душана Силног» да сте Ви били упознати са тим?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте тим возилом пратили тај камион што сте пратили до, где су они одвежени, ти рањени?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, у стационар, ја мислим да је то у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, окренуо се, ту је исто био полицајац и ја сам их предао тамо, оставио камион, мислим, возач је остао тамо, не сећам се ни ко је возио, био је жути само камион, то се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви после се вратили а тај камион остао или?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, да, ја сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте после пратили поново тај камион?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, ништа, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после враћали се у Ловас?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, преузео сам потпуковника и вратио га у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нешто коментарисао потпуковник, шта се то десило?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле ови рањени, шта је то било?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, мислим не сећам се да ми је било шта говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за Душана Лончара, да ли је он био упознат са овим догађајем тог дана када се то десило, било пре или касније или?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, не могу Вам рећи, само знам да је много добар старешина и био ми је, малтене, као отац, саветовао нас је, помагао нам је доста психички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли неких питања чланови већа? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли случајно можете да се сетите датума када то беше када сте наишли тим возилом поред тог пута?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време у вези тог догађања, то што сте видели, дан пре или касније, изузев овог цивилног возила, које сте рекли да сте возили, управљали и неким војним возилом, џип, кампањола, пицгауер?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Касније сам добио возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније не, него за тај период о коме причамо?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, само то бело возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте Љубана Деветака. Да ли сте га икада видели у то време

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: То не могу да се сетим или можда једном да је долазио, да је долазио једном у команду, баш тада можда када је било те приче, то је тај човек који овај, преговара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, неко Вам је други рекао да је то Љубан Деветак?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И све то што сте испричали?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, да, да, неко ми је рекао, али ко, од неких наших.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то пре или после овог догађаја?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље ко има питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само имам питање, после овог догађаја када сте, да ли је код вас у команди било говора о томе, шта се догодило, ко је то одвео људе у то минско поље, да ли сте чули нешто о томе?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, нисам чуо, зато што нисам био сво време везан за команду и ишао сам и у друга места, ишао сам у позадину, тако, где год су ми наређивали одлазио сам. Нисам, значи стриктно проводио сво време ту.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то је јасно, али препознали сте, видели сте тамо свога овог познаника из Ваљева, овог Иванковића, па мислим због тога, да ли сте уопште?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, нисмо ми били у истој јединици.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га сретали после?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га срели после?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да ли би га?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га срели?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Срели?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте нешто чули од неког уопште детаљније, тачније шта се догодило тада на том минском пољу?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога сте чули да је војска поставила мине?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, била је карта у команди.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Била је карта у команди на зиду.

НАТАША КАНДИЋ: Па сте видели да је?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, да, да су наши поставили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било говора о томе, о том догађају?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, није.

НАТАША КАНДИЋ: Не? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ако може појашњење, у којој команди је била карта, адвокат Игор Олујић, извињавам се, команда у Товарнику?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: У Товарнику, у једној приватној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, изволите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: На почетку свог сведочења сведок је изјавио да га је звао неки полицијски инспектор, па га је нешто питао, ја сам тако разумео. Да ли може то да нам објасни, када га је звао, у које време и којим поводом?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, ево сада ћу Вам рећи име.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли пред ово сведочење или?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, да, Драган, Драган Јенић.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Како?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Драган Јенић.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Јелић?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Јенић, Јенић.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: А одакле је он, како Вам се представио?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Представио се као да је инспектор из Београда, из СУП-а и захтевао је да се јавим, звао је у радну организацију, па је звао кући на приватни телефон. Међутим, ја сам покушавао да избегнем, не знам због чега ме зове, када знам да се не осећам ни за шта кривим, није рекао ко је и шта је, да би касније у разговору ме, супруга наговорила, каже да деца нису мала више, да су под стресом и шта је било и зашто се не јавиш и ја сам га назвао, и само ме је питао да ли сам био стални возач команданта Лончара.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли је нешто сугерисао да нешто кажете можда на сведочењу?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Није рекао ми ништа, него је рекао, желео бих да се видимо и каже, боље да, овај, попричамо ми. Међутим, он после тога није звао, него као да би.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко од оптужених питања? А реците ми, помињали сте ову карту у команди у другој бригади и то. Где је стајала та карта тих минских поља?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: На зиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На зиду, код кога на зиду?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: У команди, у просторији ту где су састанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој канцеларији?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, где су велика та, штабна канцеларија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли нема нико више питања у вези овога? Можете да идете господине. А има, оптужени Миодраг Димитријевић, изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Димитријевић Миодраг, оптужени. Господине Петровићу, причате о карти у команди која по правилу стоји у опертивној сали. Шта сте Ви као обичан возач, да тако кажем, тражили у оперативној сали да би Вам та карта била доступна?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ту сам чекао даља наређења.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ту сам чекао даља наређења.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чекали сте даља наређења у оперативној сали, Ви?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То се никада у војсци није десило, лажете.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, господине Димитријевићу. Ви можете да кажете, стављам примедбу и тако даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Друго, ко је Вама уопште дозволио да Ви такву карту видите, обзиром да карта представља тајни документ о минско-експлозивним средствима која, иначе, није доступна свакоме.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Вероватно што сам био подофицир и вероватно су ме, имао сам те, како да Вам кажем, доступност, поверење, јер сам био у пратњи команданта, тако да сам био као полицајац ту, нон-стоп у команди, у оперативном центру сам сво време када смо слободни, седели ту и чекао даља наређења где да идем и у коју команду. Где год смо отишли у јединицу, нигде ме нису запоставили да останем, седео сам са нашим старешинама тамо у тој јединици.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да Ви будете у оперативном центру?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Свака част. На који начин сте Ви, господине Петровићу, закључили да је та карта која је нацртана тамо, да је то, када не познајете знаке о минским пољима како се обележавају, на који начин сте закључили да се ради баш о том минском пољу ту постављеном и овај, или ко Вам је рекао да је то минско поље поставила та војска?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Покојни командант Савковић из инжињерије, начелник.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко, нисам Вас добро чуо, молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је покојни командант Савковић из инжињерије. Да ли се тај човек звао Радомир Савковић?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је Вама то рекао да је поставио ту?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, не само мени, било нас је више ту.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, немам коментара више ни питања више, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Срам Вас било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Господине Петровићу, докле сте Ви били са Лончаром у Товарнику?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не могу се сетити.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рецимо од тог минског поља, колико још, дан, два, пет, педесет, чисто оријентационо?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не могу, не могу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И да ли сте мењали седиште, да ли сте ишли у неко друго место, односно, када сте се Ви вратили?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, премештали смо се.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте се одатле вратили кући, значи из Товарника или сте ишли на неко друго место?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, премештали смо се према Јанковцима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Заједно, цела команда?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, осим позадине која је остала у Шиду, за снабдевање.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Причамо значи о том дану, можете да кажете, када сте се преселили у Јанковце?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не могу Вам рећи датуме, па кажем, осамнаест година је прошло и покушавам више да заборавим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли сте пре потпуковника Душана Лончара возили неког другог команданта из друге бригаде?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Возио сам претходног исто команданта Станића, али не сво време, исто тако повремено, када нема возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили, господине Јосиповићу.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан. Мићо, реци ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Оптужени Радисав Јосиповић. Пошто се нас двојица знамо дуго година, нема потребе, шта си ти био по ВЕС-у у војсци, значи по оној, војно-евиденционој стручности?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Војни полицајац.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Војни полицајац. Јеси ли као војни полицајац изучавао топографске карте и колики си познавалац у томе, по твојој процени био?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да ли сам изучавао?

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Да.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, шта знам, не сећам се да ли сам имао у полицији, у војној полицији. Јесам познавао сам, сада не могу да се сетим.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Имао си прилике да видиш топографске карте, а јеси ли био баш добар познавалац или да кажемо, стручњак да?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, нисам.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ниси? А реци ми, да ли си био у ситуацији да то што си видео на зиду у некој просторији у одређеном моменту, сравниш са тереном на коме си се можда касније налазио?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не, нисам имао потребе то да.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Да ли си том приликом када си возио потпуковника Камбера имао топографску карту код себе?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо када сте дошли у Ловас и у тај простор где је улазио потпуковник Камбер, да ли сте и Ви тамо били, евентуално први или други пут када сте?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. А како објашњавате ово, да Вам сведок Зоран Иванковић, сведочи овде да је неки џип био у питању?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, не, ја Вам кажем шта сам возио, то знам, да је «Поли» бели, 809-16 број, али смо заштитили таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање. Оптужени Јосиповић малопре рече да се познају, да се познају од раније добро. Па, те прилике када сте наишли тим возилом поред тог поља, да ли сте

случајно видели међу тим војницима које сте помињали и господина, оптуженог Јосиповића?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог Дарка Перића?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Знам га као добар спортиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га том приликом видели, било у Ловасу или ту на том?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели још неког кога знате из Ваљева?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Рекао сам за ову двојицу коју сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Параментић Станка?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Зато што сам им пружио боцу са вињаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете, ако се сећате, ове Ваше познанике из Ваљева када сте видели на минском пољу, где сте их видели тачно, да ли бисте могли да кажете?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: То је било поред самог пута, то је удаљено од минског поља.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Поред самог пута?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, у каналу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Удаљено од минског поља?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Поред пута у каналу, поред пролазног пута.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На страни где се налазила та детелина или на супротној?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: На супротној страни.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које сте возило дужили тамо у бригади?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Своје бело, «Поли» из «Зануса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, пошто Ви долазите, затичете једну неуобичајену ситуацију, да ли питате ту неког од Ваших тих познаника Ваљевчана, шта се то десило, рањени људи тамо?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, не сећам се да сам било са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не сећам се да сам било са ким комуницирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте било какав разговор водили?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после када сте се вратили у команду у Товарнику, било неког разговора у команди у вези тог догађаја, у вези тога што сте затекли, пратите тамо неке рањенике?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам разговарао зато што сам ишао одмах да неке, воду или нешто сам морао да допремим, тој једној јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, пошто сте Ви, кажете, били возач војне полиције, тако сам разумела?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, као возач сам мобилисан и полицајац, да обезбеђујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као возач полицајац?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јел у Товарнику било војне полиције?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то била војна полиција у Товарнику?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, не знам где су они били лоцирани, не могу да се сетим сада тачно где су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, том приликом када долазите у Ловас, да ли сте можда приметили војну полицију?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Данас рекосте да нисте стали са потпуковником поред поља, а на питање судије, да ли сте рекли Зорану Иванковићу ово, «ала сте га засрали», рекли сте да сте му то рекли у контексту тога што сте знали да је ту минско поље, па јесте стали или нисте стали?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, стао сам, кажем Вам да сам пружио само, овај, како се зове, флашу са вињаком.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Молим?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, стао сам само када сам пружио флашу са вињаком. Не сећам се, мислим тачно, кажем Вам, одавно је било и не могу конкретно да, да не доводим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је, да ли се он зове Славко или Слободан Камбер?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Слободан, Слободан Камбер, не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, нисте чули питање, шта се не сећате?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, не сећам се да је разговарао, мислим са било ким и да ли је расправљао, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Ништа, хвала.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Морамо да разјаснимо ову ситуацију. Мало пре је на постављено питање окривљеног да он нема везе са тим топографским картама, да разјаснимо ситуацију, да ли Ви када крећете са тим «Полијем» и возите господина Камбера, да ли Ви тада знате топографску карту, односно знате шта има у команди или то накнадно тек сазнајете?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Па, накнадно сам сазнао.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: А зашто онда, значи, пошто сте накнадно сазнали, како сте могли онда том Вашем суграђанину да кажете да је засрао, ако Ви не знате да се ту налази минско поље? Да ли Вам је тај суграђанин рекао да је минско поље, па сте Ви онда ту рекли, «ала сте га засрали», јер очигледно да пре него што сте кренули у Ловас, Ви нисте знали да је ту минско поље?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисмо знали шта је се десило, али знао сам да је имало минско поље, да је постављено, била је карта на зиду.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мало пре сте рекли да није тачно, ево ја Вас питам, да ли сте Ви знали, пошто не знате топографску карту, мало пре сте рекли, Ви крећете у Ловас и возите господина Камбера. Да ли тада када крећете из Товарника, Ви знате да је ту минско поље?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам знао где је лоцирано минско поље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Па, ја Вас то питам.

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац, што онда Ваш коментар ту када долазите на лице места, Ви сада кажете њима, «ала сте га засрали», зашто, одакле то?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Ја се не сећам те речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте када сте били у Товарнику чули неку експлозију, чули неку пуцњаву?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште имате сазнање којим поводом сада Ви идете тамо негде?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Нисам могао да будем информисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам Камбер није рекао?

Сведок МИЛОРАД ПЕТРОВИЋ: Само седнем и возим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема више питања, да завршимо.

То је све што сведок има да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, господине Петровићу да напустите судницу. У вези ових предлога одбране које смо чули да се изјасни тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, по мало нејасном предлогу одбране и вези саслушања видеолинком, дакле, могућност саслушања видеолинком је на основу међународних конвенција прописана и нашим законом. Према томе, то је апсолутно легалан начин саслушања сведока. Ја се у принципу могу сложити да је за сам ток поступка и за утврђивање релевантних чињеница најповољнија варијанта и ситуација да се сведоци непосредно саслушавају у судници. Међутим, у овом случају, када је реч о сведоцима који долазе из друге државе, ваља имати у виду законодавна решења у тој држави и у нашој држави. Без обзира који разлог био да сведоци неће да дођу у ову судницу, односно у нашу државу да сведоче, оправдани или неоправдани, лекарско уверење или без лекарског уверења, када суд донесе одлуку да се саслушају путем видеолинка, значи неопходно је обезбедити на лицу места регуларне услове да би то, да би се то саслушање одвијало у складу и са законом и са међународном конвенцијом. Знамо да је суд донео одлуку и обавештен о томе да ће за будућа саслушања у било ком месту Хрватске бити саслушавани сведоци путем видеолинка, бити присутан и неко од представника правосудних органа из наше државе, то је за убудуће. Друго, објективно, није могуће привести сведока из друге државе ради сведочења у нашој држави. Ако би то било и могуће да то ураде

органи те стране државе до границе, забрањено је међународним конвенцијама и нашим законом да се примењује принуда према сведоцима из друге државе, а та принуда би била ако бисмо ми на граници преузели те сведоке и принудно их довели у ову судницу. Значи, не постоји никаква могућност да се ти сведоци било у тој другој држави, било код нас, принудно доведу у судницу ради сведочења. Према томе, без обзира на нејасан предлог у погледу видеолинка одбране, ја сматрам да је и даље неопходно саслушавати све сведоке који неће да дођи или не могу да дођу у ову судницу путем видеоконференцијске везе уз обезбеђивање свих техничких и других сигурносних метода и услова да то сведочење буде апсолутно регуларно.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, само једно питање, ја бих замолио тужиоца да ми каже, који је то закон, да ми прочитамо, ја стварно не знам где је, да постоји тај закон о видеолинку, стварно бих ја волео да прочитам, ето себе да едукујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате Други допунски протокол и Закон о међународно-правној помоћи од 27. марта ове године.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Од 27. марта ове године?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ступио на снагу, а 19. мислим да је.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро, добро да знам, и то све тако пише као што сте Ви рекли, да не постоје посебни услови под којима се саслушавају сведоци путем видеолинка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постоји у том Допунском протоколу и Конвенцији, регулисано на који начин се саслушавају.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли се зна који то сведоци треба да дођу у складу са законом нашем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видеолинк се у првом реду односи на могућност саслушања сведока оштећених.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Оштећених?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И могућност саслушања сведока у општем случају.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Значи оштећених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И једно и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас молим да прекинете ту дискусију, ево веће ће да донесе одлуку.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца да се не саслушавају сведоци путем видеолинка, а саслушање истих сведока-оштећених одређено је на основу чл.110. ста 5 новог Законика о кривичном поступку. Те одредбе су ступиле на снагу и важе.

На основу чл.14. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине и на основу чл.9. Другог допунског протокола уз Европску конвенцију о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали смо овде како су то изузетне мере, како у Хашком трибуналу линком сведоци изузетно сведоче, позивали су се браниоци на случај Тадића и тако даље. Хашки трибунал је међународни суд. Он има обавезујући налог за сведоке и сведоци се кажњавају ако не дођу на тај суд због непоштовања суда. Ово је наш национални суд, нема никаквих могућности принуде и кажњавања сведока страних држављана ако не дођу на суђење. Према томе, без обзира из којих разлога, сведок страни држављанин ако не дође у ову судницу, веће нема никаквих мера ни могућности принуде. Једини начин који остаје већу, значи је да се то саслушава путем видеоконференцијске везе и због тога је веће и донело овакву одлуку по прописима који важе за нас, члан 14. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступцима за ратне злочине. Чак у члану 110. новог Законика о кривичном поступку је предвиђено да осетљиви сведоци и оштећени, чак је забрањено и суочавање таквих сведока и да се могу саслушавати на начин преко видеоконференцијске везе. Те одредбе су ступиле на снагу.

С обзиром да је за сутра било предвиђено саслушање на главном претресу сведока Ратка Ђокића, тај сведок је суду проследио, најпре обавештена Служба за сведоке да он из здравствених разлога не може да дође, па је тражено да достави медицинску документацију, па је Здравствени центар Ваљево,

болница, невролошка служба факсом доставила суду да је он примљен на одељење неврологије 22.06.2009. године. Овде је констатована и радна дијагноза Hemiparesis l.dex и сутра он неће моћи да дође, па онда ћемо одложити претрес за прекосутра, да не бисте сутра долазили па одлагали.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, могу само још нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У вези видеолинка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је донело одлуку, према томе даљих коментара у вези тога немамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи одређује на дан:

***26. јуна 2009. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.***

Довршено у 14 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА